

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில் மட சிஷ்ய சபை
பத்ரிகை .

ஸ்ரீ அகோபில் மட சிஷ்ய சபையின் காரியதரிசியால்,
ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபிஸ், சென்னை.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

PUBLISHED BY THE GENERAL SECRETARY,
THE AHOBILA MUTT SISHYA SABHA.

Vol. 2 - No. 8.

September 1912.

வேதாந்த தீபிகை

பரீதாபிஷ்ட புரட்டாசிமீ.

விஷயஸூசிகை.

	பக்கம்.
1. யஜ்ஞங்கள்	...
ஸ்ரீமாந். டி. ராஜகோபாலாசாரியர் 291.
2. ஸௌபரி சரித்திரம்	...
ஓர் பெளராணிகர் 302.
3. ஸ்ரீ சதுஸ்ரீலோகி விவரணம்	...
விஷ்ணுதாஸன் 308.
4. ருத்ரமதி விவாஹம்	...
பத்ராதிபர் 315.
5. ஸுபாஷிக மாலே 317.
6. கடிதங்கள் 319.
7. பிரிவுகளின் அறிக்கை 327.
8. திருப்பாவை-ஸ்ரீலோகங்கள் 329.
9. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் 330.

247

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே மகாத்மிய நாலிஹ வராவ்ஹணை நம:.

வேதாந்த திரிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமட ஸிஷ்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பரீதாயி(ஸ்) புரட்டாசிமீ. [ஸஞ்சிகை 8.

ய ஜ்ஞ ங் க ள்.

ஆதிகாலந்தொடங்கி நம் தேசத்தில் யாகங்கள் செய்து வரப் பிட்டன வென்பது எல்லாரும் அறிந்த விஷயம். வேதங்களில் முதன்மைபெற்ற ருக்வேதத்தின் முதல்வாக்யத்திலேயே அக்ரி தேவதையை ஸ்துதிக்கும்போது “ சுயீரீஷெ வுரொஹிதம் யஜ்ஞஸு) ஷெவஜிக்விஜம் | ஹொதாரம் ராதுயாதம் ” என்று ஸ்ருதி சொல்லுகிறது. அதாவது, அக்ரியை யாகத்துக்கு ஹொதா வென்றும், ருத்துவிக்கு என்றும் சொல்லுகிறது. தேவதைகள் மனுஷ்யர்களுக்கு மேற்பட்ட சக்திமான்களான ஒரு சேதநவர்க்க மென்றும், அவர்கள் மனுஷ்யர்களுக்கு இஷ்டப்படி லாபத்தையும் நஷ்டத்தையும் செய்யக்கூடியவர்களென்றும், அவர்களை ஸ்துதிப்ப தினால் அவர்கள் ப்ரீதர்களாகி நமக்கு பசமுதலான தநங்களைக் கொடுக்கவும் நம்முடைய சத்ருக்களை நிரலிக்கவும் உபகாரமாகி றூர்க ளென்பதும் பல ஸ்ருதி வாக்யங்களால் ஏற்படுகிறது. அவர் கள் கோபமடைந்தால் நமக்கு நஷ்டத்தையும் அபஜயத்தையும் கொடுப்பார்களென்றும் அறிகிறோம். வேதங்கள் அபௌருஷே யங்களாகிலும், அவைகளெல்லாம் அர்த்தம் பொருந்தினவைக ளென்றும், அவைகளின் பாகங்களாகிற மந்திரங்களும் ஸ்தோத்

அந்தக்காலங்களில் அந்தக்கவிஞருக்கும் அவர்களை நியமித்த இத்
 ரர்களுக்கும் எது தேவையோ அதை அவர்கள் தேவர்களிடத்தில்
 பராத்தித்தார்களென்றும், இந்த ருக்குகள் பராசீநகாலத்தில் ஜநங்
 களுடைய சாமான்ய க்ருத்யங்களையும் அவர்களடைந்திருந்த நாக
 ரீகத்தின் நிலைமைகளையும் நன்றாய் விவரிக்கின்றன வென்றும்
 அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். மேலும் அந்தக்காலத்தில் இந்த மந்
 த்ரவாக்யங்கள் ஜநங்கள் பேசிவந்த பாஷையிலிருந்திருக்க வேண்டு
 மென்றும், பிந்தி இந்தப் பாஷை மாறி வ்யாகரணங்கள் ஏற்பட்டுப்
 பல விதமாய் ஸ்திரீக்ருதமாய் ஆகிவிட்டபடியால் இப்போது
 கேவலம் காவ்ய நாடகங்களில் வ்யுத்தப்பதியுள்ள ஸம்ஸ்க்ருத
 ஜ்ஞர்களுக்கு அந்தவாக்யங்கள் ஸ-லபமாய் அர்த்தமாகிறதில்லை
 யென்றும், ஆனால் இந்த பாஷையே ஸௌகிக ஸம்ஸ்க்ருதத்து
 க்கும் அதன் விகாரங்களான ப்ராக்ருதங்களுக்கும் மூலபாஷை
 யென்றும் எண்ணுகிறார்கள். நம்தேசத்தார்களுக்கு ப்ராசீனகா
 லங்களின் வஸ்து ஸ்திதிகளையும் விருத்தாந்தங்களையும் அறிய ஒரு
 காலும் எண்ணம் உண்டாகிறதில்லை யென்றும், சரித்ரமென்னும்
 புராதந வ்ருத்தாந்த விமர்சம் என்பதே அவர்களுக்குத் தெரி
 யாதென்றும், அவர்கள் சரித்திரங்கள் என்று எண்ணும் புராணங்
 களும் இதிஹாஸங்களும் பல கல்பிதக் கதைகளையும் அஸம்பா
 விதமான அம்சங்களையும் சேர்த்து வர்ணிப்பதால் நம்பிக்கைக்கு
 இடமன்னியில் இருக்கின்றன வென்றும், மேற்சொன்ன பாய்சாத்
 திய பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இதிஹாஸ புரா
 ணங்களை இவர்கள் உபயோக மல்லனவென்று விலக்கினபோதி
 லும், வேதங்களையும் முக்யமாய் ருக்வேதத்தையும் ப்ராசீன ஸ்தி
 திக்கு நம்பக்கூடிய ஆதாரமென்று கொள்ளுகிறார்கள். நாம் மந்
 த்ரபாகங்களை விரியோகங்களை அநுஸரித்தே உபயோகித்து வந்
 தாலும், வஸ்து ஸ்திதியில் அவைகளின் யதார்த்தமான அர்த்தம்
 என்னவென்று விசாரிப்பதில் ஒருபிசகுமில்லை. அப்படி விசாரிக்
 கும் பக்ஷத்தில் அவைகள் அநாதியென்று ஒப்புக்கொள்ளாத
 வர்கள் அவைகளின் அர்த்தங்களால் ப்ராசீனர்களின் ஸ்திதியை
 ப்பற்றி என்ன ஏற்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்களோ அது
 யுத்தமாவென்று நாமும் விசாரிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட விமர்
 சங்கள் இதுவரையில் நம்தேசத்தில் இல்லாமலிருந்தாலும் தத்
 கால ரீதியை அநுஸரித்து இதர்களுடைய ஆக்ஷேபங்களை நிர

விக்கவாவது நம்தேசத்துப் பண்டிதர்கள் இப்படிப்பட்ட விமர்சங்களில் ப்ரவ்ருத்திப்பது அவச்யமென்று தோன்றுகிறது. அதாவது, வைதிகமார்க்கத்திலல்லாத பௌத்தாதிகளின் யுக்திகளை நம்மாசார்யர்கள் ப்ரத்யுக்திகளால் நிரவித்ததுபோல், நம்வேதவாக்யங்களை ப்ராசீநமான ருஷிகளின் வ்யாபாரங்களையும் மநநபலங்களையும் அநபவங்களையும் விவரிக்கும் பௌருஷேய வாக்யங்களாகவே வைத்துக்கொண்டு, மீமாம்ஸகர்கள் கூசுவாலினென்று செய்வதுபோல் பௌருஷேய பகூஷ்த்திலும் நம்முடைய வேதங்களை ஸ்லாக்யமாயும், அநபவாநகுணங்களாயும், சேதநர்களுக்கு உத்கர்ஷாபாதகங்களாயு முள்ள அர்த்தங்களை போதிக்கின்றனவென்று நாம் ரூபிப்பது உசிதமாகும்.

இப்படி ஆதரிக ரீதியை அநஸரித்துப் பார்த்தால், வேதமந்திரங்கள் ப்ராசீன ருஷிகளால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட தேவதாஸ்தோத்ரங்களாகவும், பசுக்கள், அந்நம், தநம், புத்ரர்கள், யுத்தஜயம் முதலான பலங்களைப் பிரார்த்திக்கும் உக்திகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இதற்குச்சில ருக்குகளை உதாஹரணமாக எடுத்துக் காட்டுவோம்.

1. ஸநஃ விதெவ ஸநு நவெஃஷ்டெ ஸநுவாயநொ ஊவ ।
ஸஊஸூ நஃ ஸூஸூயெ । (ருக்வே.) (ஸநுக். க ருக். கூ)

அக்ரியே, ஓர் பிதா தன் புத்ரருக்கு ப்ரீதியால் தாநம் கொடுப்பதுபோல், நீர் எங்களுக்கு நல்ல வஸ்துக்களைக்கொடுத்து, எங்கள் சேஷமத்துக்கு எங்களுடன் சேரும்.

2. ரீ நொ சிதூ சுஹிஹுஹந தநநுநாஹிஹு ிவஹுணஃ ।
ஈஸூநொ யவயா வயஃ । (ஸநு. ரு ருக். கஃ)

ஓ இந்திரனே, எங்களை மனுஷ்யர்கள் ஹிம்ஸைசெய்ய வேண்டாம். எங்களுக்கு வதம் நேராமல் காப்பாற்றவேணும்.

3. ஸஃ மொஹிஹு வஹிஹுஹு வ்யயஃ ஸுரவொ ஷ்யஹுஹு ।
வியூயஹுஹுஹுஹிஹுஹுஹு । (ஸநு. கூ ருக். ஏ)

ஓ இந்திரனே, எங்களுக்குப் பசுக்களுடனும் அந்நத்துடனும் கூடிய பெரும் கீர்த்தியைக் கொடும். குறைவற்ற பூர்ணமான ஆயுஸ்சையும் கொடும்.

4. ஸவஃ வரிக்ரோஸம் ஜஹி ஜஹயா க்ரகரஹ்ஸு து ந
 உஃ ஸஹய மொஹஸுஷஃ ஸஹிஷஃ ஸஹஸுஷஃ து
 வீஷய | (ஸூ. உஃ ருக். ௭)

தாநீலரான இந்திரனே, எங்கள் துக்கத்தை எல்லாம் போ
 க்கடியும்; எங்கள் சத்ருக்களைக் கொல்லும், எங்களுக்குப் பசுக்
 களிலும், குதிகாளிலும், ஆயிரம் மடங்கான தந்திலும் சீக்கிர
 மாய்ப் பெருமை உண்டாகட்டும்.

இப்படிப்பட்ட ருக்குக்கள் நூற்றுக்கணக்காய் உதாஹரிக்
 கலாம். இவைகளால் நம் முன்னோர்களான ருஷிகள் விசேஷமாய்
 ஐஹிக பலங்களையே ப்ரார்த்தித்து வந்தார்கள் என்று விளங்கு
 கிறது. இவைகளை யபேக்ஷித்துத் தேவதைகளுக்கு விசேஷமாய்
 ஸோம ரஸத்தையும், பிறகு பசுக்கள் என்னும் அஜங்களையும் யாக
 ங்களில் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்த்ராதிசுக்கு ஸோமம்,
 ஹவிஸ், முதலான த்ரவ்யங்களைக் கொடுத்து தங்களுக்கு பலத்
 தையும் ஆயுஸ்ஸையும் தந்ததையும் தங்கள் பூமிகளுக்கு மழை
 யையும் பெற்றுவந்தார்கள். இப்படித் தேவதைகளை யுத்தேசித்
 துச் செய்யும் த்ரவ்ய த்யாகத்துக்கு யாகமென்று பெயர். 'யஜ
 ஷேவ வஃஜாயா' என்கிற தாதுவிலிருந்து உண்டான யாகஸப்
 தம், தேவதைகளை யுத்தேசித்துச் செய்யும் த்ரவ்ய த்யாகத்துக்
 குப் பெயராக ஆகிவிட்டது. மனுஷ்யர்கள் தேவதைகளுக்குச்
 செய்யும் உபகாரம் ஹவிர்தானம். இதற்குத் தேவதைகள் செய்
 யும் பிரத்புபகாரம், மழை முதலான பலங்கள். இந்த அர்த்தம்
 பகவத்கீதையில் நன்றாய் உபபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஷேவாஷு ஹாவயதாநெந தெ ஷேவா ஹாவயஷு வஃ |

வாஸுரஃ ஹாவயஷுஃ ஸ்ரே யஃ வா ஶீவாஸுரஃ || (௩, 11.)

சுநாஸ ஹவதி ஹஃதாநி வஜுநுரா ஷுஷ ஸஹவஃ ||

யஜுஸ ஹவதி வஜுநெநுரா யஜுஃ சுஷஸுஷுஷஃ || (௩, 14)

பகவான் சொல்லுகிறார்: 'நீங்கள் தேவதைகளை த்ருப்தி
 செய்தீ வையுங்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு வருஷ்டி முதலான
 தால் அனுகூலங்கள் செய்யட்டும். இப்படி பரஸ்பரம் அதுகூல
 வருத்தியினால் இரண்டு பேருக்கும் மிகுந்த ஸ்ரேயஸ் உண்டா

கும்'. 'நீங்கள் சீரமைப்பட்டு தீரவியார்ப்பும் பண்ணி யாகம் செய்தால் அதனால் வருஷடி யுண்டாகும். மழையால் நெல்முதலான பயிர்கள் விளைந்து ஆஹாரம் விசேஷமாய் லபிக்கும். அதனால் ஜீவகோடிகள் சீரடிஷ்டி யடைந்து வருத்தி யடைவார்கள்'.

இப்படி இந்த வாக்கியங்களினால் யஜ்ஞங்கள் நமக்கும் தேவதைகளுக்கும் ஏதோ விரிமயார்த்தமான வ்யாபாரம்போல் தோன்றினாலும், இது நம்மித்தார்த்தத்தின் அந்தரங்கமான அர்த்தம் அல்ல. மனுஷ்யர்களுக்கு தன் ஸ்வம் என்கிற அபிமானமே காமக்ரோதாதி தோஷங்களுக்கு நிதானம். அதனால் பரஸ்பரம் ஈர்ஷ்யாதிகளும் விரோதங்களும் உண்டாகி ப்ரபலமான யுத்தங்களும் உண்டாகின்றன. இது எவ்வளவு துக்ககரமென்பது ஸ்வயக்த்தமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட காமக்ரோதங்களை விலக்குவதே மேல்கதிக்கு முக்ய ஸாதனம். இது பகவத்கீதையில் பல ப்ரகாரங்களால் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தெந்ரு மண்ணுவிஷயா வெடா நிதெனூ மண்ணு ஊவாஜிதந |
 நிதெனூ நிதெனூ நிதெனூ நிதெனூ நிதெனூ நிதெனூ நிதெனூ | ௨, ௪௫ ||
 விஹாய காரிஷ யஸுவாஷ வஸிஸாதி நிஷு டுஹம் |
 நிஷுஷோ நிஷுஷோ நிஷுஷோ நிஷுஷோ நிஷுஷோ நிஷுஷோ | ௨, ௬௫ ||
 ஊஷி யெஷுஷி யஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா |
 தயெஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா யெஷுஷா | ௩, ௩௪ ||
 காரிஷுஷா விஷுஷா நிஷுஷா யதெஷுஷா யதெஷுஷா யதெஷுஷா |
 கவிஷுஷா யெஷுஷா நிஷுஷா யதெஷுஷா யதெஷுஷா யதெஷுஷா | ௩, ௩௬ ||

காமக்ரோதங்களை விலக்குவதற்கு என்ன உபாய மென்றால், இது விஷயத்தில் பகவத்கீதையின் நிர்த்தாரணம், விஹிதமான எல்லாக் கர்மங்களையும் பலாபிஸந்தி யில்லாமல் செய்வதே காமக்ரோதங்கள் விலகச்சிறந்த உபாயமென்பதுதான். இது ஏதற்கு? பலத்துக்காக விஹிதங்களான கர்மங்களை பலாபிஸந்தி யில்லாமல் செய்வது ஸாத்யமா? அப்படியாவது ஏன் அவைகளைச் செய்ய வேணும்? பலங்களைக் கோலாமல் அவைகளைச் செய்தால், யிருக்குப் பீதி உண்டாகும்? அப்படிச் செய்வதனால் காமக்ரோதங்கள் எப்படி விலகும்? மேலும், 'தெந்ரு மண்ணு விஷயா வெடா'

253

கிவ்வொரு மனொன்றொ ஹவாஜிபுநா | ஸ்ரெயாநு உவ்யுபியாடிஜகாச
 ஜகாநபஜகூ வானவ' னவம் வஹவியா யஜகா விதகா ஸு
 ஹனொ சுவெ | கஜிஜாந விவி தாந ஸவபாநெவம் ஜகாகா வி
 ரொகூபெஸ' | என்று வாக்யங்கள் இருப்பதால் பகவத்கீதை
 யிலேயே வேதோத்த கர்மங்கள் த்யஜிக்கப் படவேண்டியவைகள்
 என்று சொல்லி இருக்க, அவைகளை பலாபிஸந்தி யன்னியில் செய்ய
 வேண்டிய தென்பது கீதையின் நிர்த்தாரணமென்று எப்படிச்
 சொல்லலாம், என்று சில ஆக்ஷேபங்கள் இங்கே செய்யலாம்.
 இந்த ஆக்ஷேபங்களுக்கு ப்ரதிவசநம் கீதையிலேயே விசத
 மாய் இருக்கிறது. ஸாமாந்யமாய், ஒரு தேவதையிடத்தில் சில
 ஐஹிக பலங்களை உத்தேசித்து த்ரவயத்யாகம் செய்வது யஜ்ஞ
 சப்தத்தின் பொருளானாலும், பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந் நாராயண
 னிடத்தில் அவர் ப்ரீதியாகிய பலத்தை உத்தேசித்து த்ரவ்ய
 தாநம் செய்வதும் யாக சப்தார்த்தமாகக் குறையில்லை. பலத்
 தைக்குறித்துச் செய்யும் கார்யங்களைப்பார்க்கிலும் பலத்தை எதிர்
 பாராமல் செய்யும் கார்யங்கள் எவ்விதத்திலும் ச்லாக்யங்கள் என்
 பது நம் அநுபவத்தினால் சொல்லலாம். நம்முடைய பத்ரீ, புத்
 ரர் முதலான பந்துக்கள் நாம் செய்யும் உபகாரத்துக்காக நம்மிடத்
 தில் விஸ்வாஸமா யிருக்கிறார்களென்று நினைப்பதைப் பார்க்கிலும்
 வ்யாஜம் ஒன்றுமில்லாமல் கேவலம் நம்முடைய ஸம்பந்தத்துக்
 காக ப்ரீதிவைக்கிறார்களென்று நினைப்பதே உசிதம். அப்படி
 நினைத்தால் நமக்கும் அவர்களிடத்தில் வாஸ்தவமாய் ப்ரீதியுண்
 டாகும். இப்படியே, நமக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஒருவனுக்கு ஏதா
 வது ஆபத்தில் நாம் உபகாரஞ் செய்தால், அவனிடத்தில் ப்ரத்
 யுபகாரம் பெறலாம் என்று எண்ணி உபகாரம் செய்வதைப் பார்
 க்கிலும், நமக்கு ப்ரத்யுபகாரத்தில் ஒரு அபேகக்ஷய மில்லாமல்
 நாம் உபகாரம் செய்தால் இதனால் உண்டாகும் ஆஹ்லாதம் அள
 வற்றதென்பது ஒவ்வொருவரும் தம்மநுபவத்தினால் நிச்சயிக்க
 லாம். ஸாமாந்ய தேவதையைக்காட்டிலும் உயர்ந்த, ஸர்வ பல
 ப்ரதாரான ஒரு பரமாத்மா உண்டென்று நிச்சயித்து, நமக்குக்
 கிடைக்கும் பலங்களில் பரமநிஸ்ரெயஸமென்கிற மோக்ஷமே
 உத்தமமான பலமென்றும் நாம் நம்பின பிறகு, மற்ற பலங்களில்
 நமக்கு இச்சையும், மற்ற தேவதைகளை நாம் யாசிக்கவேண்டிய
 தில் ஆவச்யகதையும் ஒழிந்துவிடும். இப்படியானால் நாம் யாசந்

254

கள் செய்யவேண்டியதுதான் ஏதற்கு, என்று கேட்டால், ஐஹிக பலஸாதநங்களான கர்மாக்களையும் இந்தரிய ப்ரீதிகரமான வ்யா பாரங்களையும் திடரென்று விட்டுவிட வேணுமென்று சாஸ்த்ரம் கட்டளையிட்டால் அந்தக் கட்டளையை அனுஷ்டிப்பது கஷ்டமாகும். மேலும் பலர் தங்களுக்குப் பலங்களில் இச்சையிருந்தும் கர்மங்களைச் செய்வது ச்ரமமாகுமென்கிற காரணத்தினாலும் ஆலஸ்பத்தினாலும் கர்மங்களை விட்டுவிட முயலுவார்கள். ஆகையால் கற்றறிந்தவர்கள் சாஸ்திரங்களில் சொல்லி இருக்கும் கர்மங்களை விடலாமென்றும், அஜ்ஞர்கள் மாத்திரம் ஸாஸ்த்ரோக்தமான கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்வது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட அதிகாரி பேதத்தால் கர்மங்களைச் செய்யாமலே விட்டு விடலாமென்கிற பகஷத்தை பகவான் கீதையில் பல இடங்களில் நிஷேதித்திருக்கிறார்.

நியதம் காரண கரீக க்ஷம் கரீக ஜ்யாயொஹுகரீகணம் । (௩, 8.)

கரீகெணெவ ஹி ஸ்ஷ்வீகி ஜாஹிதா ஜநகாடியம் । (௩, 20.)

யஜ்ஞதாமதவம் கரீக ந த்யாஜ்யம் காயநெவ தஸ । (௧௮, 5.)

நியதஸுதா ஸந்யாஸம் கரீகெணா நொவவடிதெ । (௧௮, 7.)

விஹிதமான கர்மாக்களை அவைகளின் பலங்களில் இஷ்டமில்லையென்று ஒருவன் விட்டுவிடலாமாகில் ஸாஸ்த்ரப் ப்ராமாண்யம் ஒன்றிலும் நிலைநிற்கமாட்டாதென்றும், காமசாரமே லோகத்தில் பஹுவாய்விடும் என்றும் பயந்து இந்த வாக்யங்களில் கர்மத்யாகம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பகவானும் தான் கர்மங்கள் செய்து வருவதாயும் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் லோகத்தார் தன்னை அதுஸரித்து கர்மங்களை விடுவார்கள் என்றும் பயப்பட்டுப் பேசுகிறார்.

உஸவீஷெயந ரிஷெ லொகாஃ ந காயநாஃ கரீகெவெடிஹம் ।

ஸாகாஸுதா ஸகதநா ஸுதா ஸ்வஹந்யா ஜிஜாஃ ஶ்ரஜாஃ । (௩, 24.)

ஆனால் கர்மங்கள் செய்யும்போது பலாபிஸந்தி யஸ்னியில் செய்யவேணு மென்பதும் நன்றாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கரீகெணெவா ஶிகாரஸெ ஜா மெஷெ கராஹந । 12, 47.

சுக்லா கசிபுவமவாஸம் மிதஞ்சுஷொ நிராஸ்யம் ।
 கசிபுணுஷிபுவஞ்சுஷொவி நெவ கிஷிசு கரொசி ஸம்(சு,உ௦)
 யொயிநம் கசிபு கவஷி ஸம் சுக்லாசுஷ்யெ । (நு, கக.)

மேலும் பலாபிஸந்தி யில்லாமல் கர்மங்கள் செய்வதுதான் கர்மயோகமென்றும், அந்தக் கர்மயோகமே ஸாக்ஷாத்தாய் ஆத்மாவலோகநத்துக்கும் பக்தி யோகத்துக்கும் காரணமாகும் என்றும் பகவத்கீதையில் உபபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள் பலவிதங்கள். சில நித்யங்களென்றும், சில நைமித்திகங்களென்றும், சில காம்யங்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளில் நித்ய நைமித்திகங்கள் அவச்யம் யாவஜ்ஜீவம் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியவைகள். காம்யங்கள் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியவைகளல்லவாயினும் அவைகளைக் காம்யங்களாய், அதாவது சில தேவதைகளை உத்தேசித்து பலத்தை வேண்டிச் செய்யாமல் பகவானுக்கு ப்ரீதிகரம் என்று ஒரு பலத்தையும் உத்தேசிக்காமல் செய்தால் யாதொரு விரோதமும் இல்லையென்றும், அவைகளைச் செய்வது ஸ்லாக்யந்தான் என்றும் நம்முடைய வித்தாந்தம். இதை ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர், “யஜுசூழிஷி க்ஷவ்யா க்ஷவ்யா த்வாவதொகநம் ஷிஷி” என்று கீதாபாஷ்யத்தில் அனுக்ரஹித்திருக்கிறார். ஸஞ்சரபாஷ்யத்திலும் ஸர்வாபேக்ஷாதிகரணத்தில் “ தநெவம் வெஷாநுவவநெந ய்ராஹுணா விவிஷிஷிஷி யஜெந ஷாநெந ” என்னும் ஸ்ருதியால் யஜுசூழிகள் ஜுநத்தை உண்டிபண்ணுமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. “வி ஷி தாநாம் கசிபுணாம் வரஷிவாஸாநாயநதயா ” என்றும் “வணவம் ஷெக்ஷ ஸ்யாவி மிதஞ்செநிஷிக்ஷ வரிஷிஷாஷெக்ஷா ” என்றும் பாஷ்யத்திலும் தீபத்திலும் வாக்யங்கள். இதனால் காம்யங்களான யஜ்ஞங்களும் பலகாமனை யன்னியில் பகவத்ப்ரீதிகரங்களாய் செய்யப்படும் பக்ஷத்தில் மோக்ஷஸாதகங்களாகுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே கர்மமானது நித்யமாயும் காம்யமாயும் விதிக்கப்படுகிறதுண்டு; இதுக்கு அக்ரிஹோத்ரம் என்னும் கர்மம் உதா

ஹரணம். அதுபோல் ஒரே யஜ்ஞாதி கர்மங்களே பலத்தைக்குறித்தும் பகவத்ப்ரீதிக்காகவும் அபிஸந்தி பேதத்தாலாகலாம். இப்படியாவதை 'ஸ்வயாம வ்யாக்ஷ நாராய' மென்று மீமாம்ஸகர்கள் சொல்வார்கள். ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் 'ஸஹகாரிக்ஷந உ' 'ஸ்வயாயா சவி த னவ்வொஹயலிமாசு' என்னும் ஸூத்ரபாஷ்யங்களில் இந்த விஷயம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'ஸ்வெவ்வெ)தெ யஜ்ஞவீஓ' (சு, 10.) என்னும் ஸ்லோக பாஷ்யத்தில் 'யஜ்ஞவீஓ' என்னும் பதத்துக்கு, 'ஸஹயஜெஓஃ ஹ ஜாஸ்யஷா' 'உ த)ஹிஹி த சிஹாயஜ வ)வ)க நித) மெநி தி)க க)ர)வ யஜ்ஞவீஓ' என்று பாஷ்யம்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் இந்த விஷயத்தை 'நித)மெநி தி)கா நாம் உ வராநாயந ர)விணாம்' என்று ஸங்க்ரஹித்தார். ஆகையால் நம் ஸாஸ்த்ரங்களில் எல்லாகர்மங்களும் பலாபிஸந்தியில்லாமல் பகவத்ப்ரீதியை உத்தேசித்தே செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் கேவல காமயங்கள் செய்யப்பட வேண்டாமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலாபிஸந்தியுடன் சில தேவதைகளைக் குறித்துச் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்களிலும் பகவான் தான் போக்தாவென்றும் அவரே அந்தந்த தேவதைகள் மூலமாய் பலப்ரதர் என்றும் 'ஹொஹாரம் யஜ்ஞ தவஹம்' என்பது போன்ற பலவாக்யங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி கர்மயோகத்துக்கு அங்கமாக நித்ய ஸமித்திகங்களும் காமநாஹிதங்களாய் நித்யங்களில் அந்தர்ப்பவித்து இருக்கும் யஜ்ஞாதிகளும் செய்யப்படவேண்டுமென்பது விதித்தாந்தம்.

இவைகளில், நித்யங்களாய் ப்ரதிநிதம் ப்ராம்ஹணர்களால் செய்யப்படவேண்டியவைகள் மஹாயஜ்ஞங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஐந்து யஜ்ஞங்கள். அவைகளாவன, ப்ரஹ்மயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம் பூதயஜ்ஞம், மதுஷ்யயஜ்ஞம், என்பவைகள். இவைகளின் ஸ்வரூபமும் செய்யவேண்டிய ப்ரகாரம் ஆஹ்நிக க்ரந்தங்களிலிருந்து அறியவேண்டும்.

யக்காரர் நிர்ந்தேசிக்கிறார். ஆகையால், உன் பெருமைக்கு அளவில்லை, என்கிறார். மேலும் அது 'நித்யாநுகூலம் ஸ்திதி' - நிருபாதிகமாயும் நித்யமாயுமுள்ள அநுகூலஸ்வபாவமுள்ளது. மற்ற வஸ்துக்கள் அநுகூலமாயிருப்பது ஒவ்வோரு பாதிபைக்கொண்டு பிராட்டியின் மஹிமை அவனை யடையு மெல்லார்க்கும் நிர்ஹேதுகமாய் ஆரந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. இதனால் பகவானை யடைவோர் ஸ்ரீ விஸிஷ்டனான பகவானையே அடைவதால் இவள்மஹிமைக்கு ப்ராப்யத்தில் அந்தர்ப்பாவமுண்டென்றதாயிற்று. இந்த மஹிமையின் வைசிட்ரியத்தை ச்ரத்தாஸூக்தம், மேநாஸூக்தம், சலிதி ஸூக்தம், வாக்ஸூக்தம் முதலான துகளிலும் விசேஷமாய் ஸ்ரீ ஸூக்தத்திலும் பரக்கக்கண்டு கொள்ளவேணும்.

தாம்—ஸ்ரீவஜ்ஞனறியப் பெருமைபெற்ற. சுவாம் - வேதப்ராதிபாதிதமான பெருமையையும் ஆச்ரயிப்போருக் கறுகுணமான ஸௌலப்ப்யத்தையு முடைத்தான வுன்னை; இந்த ஸௌலப்ப்யத்தால் என் ஸ்தோத்ரத்தைக் கேட்கச் செவிசாய்த்துக் கருணையுடன் அபிமுகமாயிருக்கும் உன்னை. 'உவாஸுதி' - இதுவரையிலும் மற்ற திருந்த ஸ்வபாவ ஸித்தமான தாஸத்வத்தை இப்போதறிந்த நான், 'உவாஸூக்தா ஸுதஸுவெஹுதூநம் வரூதூநம்' - என்றல்லவோ ப்ரமாணமிருப்பது. 'புவநுஸுதிவ' - நிற்கதியாய் உன்னைச்சரணமாகவடைந்து. 'வெஷுஷுஷுக்ஷி தவூநெ ந கஸுநூவராஜி' என்கிறபடி நான் உன்னைச்சரணமடைந்ததால் நீ என் குற்றங்களை நீக்கி என் ஸ்துதியை அங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறார். 'நிலுயஸூஷூஷூ' - பயமற்றவனாய் ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன், நித்யஸூரிகளாலும் வேதங்களாலும் பூர்ணமாய் ஸ்துதிக்கமுடியாத உன்னை, 'சுஹம்' - அநாதியாய் ஸம்ஸாரத்திலுமலும் பாபியாயும், உன்னை அறிந்து ஸ்துதிக்கச் சக்தியற்றவனாயு மிருக்கிற நான். அன்றிக்கே, இதுவரையிற் போவல்லா

கிறார். நீ அபராதியானால் நான் தான் எப்படிப் பொறுப்பது? சாஸ்த்ரங்களை நிரர்த்தமாக்குவது எனக்குத்தர்மமோ? என்ன, ஞானெ ஞெ ஞயானெ விஞநு - நான் ஞானன், அதாவது என் ஞாஸத்வத் தை யறிந்து இனிப் பாபாபிஸந்திகளை நிறுத்தி, உன்னைச் சரண மடைந்தவன். என்னைப் போன்றவர்களிடத்தில் உன் வாத்ஸல்யம் ப்ரவித்தமன்றோ? நீ அநுக்ரஹைக சீலையன்றோ? 'நித்யஜ்ஞானாத நித்யஹம்' என்பது உன்ஸ்வரூபமன்றோ? நான் என்னவபராதி யாயினும் உன்னையடைந்த மாத்ரத்தில் உன்கருணை விஜ்ஞும்பிக் காதோ? 'யஜ்ஞநித்யஜ்ஞானாவஃபளஸ்ரஹ்ணெ ஸத்யவாழிநி| ப்ரஸிதெ ஞானஸ்ரெவ ஸநெஞெவ நிவஸாஜ்ஞஹம்' || என்று நீயே யருளிச் செய்திருக்கிறாய். ஆகையால் நிர்ப்பயமாய் உன்னை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன், என்கிறார். 'கருணாஃ வெஞாஃ' 'கருணாஃ ஞானாத ஜ்ஞானம்' என்கிற நாமங்களும் இவளுக்குத் தயை அந்யாத்ருசை யென்பதைக் காட்டுகின்றன.

ஆக முதலில் ஸ்தோத்ரம் செய்ய எப்படிக்கூடும் என்று ஆக்ஷேபித்து, நிர்ப்பயமாய் ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன் என்று முடி த்த இரண்டுஸ்லோகங்களினால் லக்ஷ்மியின் ஸ்தோத்ரமே செய் யப்பட்டதென்று அறியவேண்டும். இரண்டுஸ்லோகங்களினாலும் பிராட்டியின் உபயவிபூதி சேஷித்வமும், ஆஸ்ரயணீயத்வமும், புருஷகாரத்வமும், வாத்ஸல்யாதி குணபூர்த்தியும், நிரவயிக மஹிமவத்வமும், அநுக்ரஹஸீலத்வமும், கருணாப்ரசாரத்வமும், ஆச்ரித தோஷாதர்ஸித்வமும் சொல்லப்பட்டன.

இப்படிப் பிராட்டிக்கு உபயவிபூதி சேஷித்வ மிருக்கச் செய்தேயும் விஷ்ணுபத்நீத்வத்தினால் ஸித்தமான பகவத் சே ஷத்வமும் தத்யநகூமும், ப்ராமாணிகமாகையால், இதை நிஷே திப்பது போல் தோன்றும் வசநங்களுக்கு என்ன பரிஹாரம் என்று சிலர் கேட்கலாம். அப்படிப் பட்ட வசநங்கள் எவைகள்

என்றால், 'யஸ்யூவீக்ஷ்யே சேவம் தஜிம்மி தவராயீநொ வியதெத்
 டவிம' என்றும், 'ஜமநாயொஃவி நாராயணொ யந்யம் சந்யுத
 றாஃக்ஷணாத்வ யதஸ்யூதாந சாஃதெஸ்யுரஃ' என்றும் இருக்கிற
 கூரத்தாழ்வான் வசநங்களும்,

'ஸூர்யெ ஸசேஷ விக்ஷிதீயாந வ்யஸநம் ஹரெஃ |
 கூமீகாரிவி ராயொஃகெ ஸூயயுயநெஷ்யே க்யுதொஃஜலிஃ ||'

'யஜ்ஞஹம்ஸாஃ ப்ராணம் ஸ்மிர ஊர ரஹநா தாரதஜே
 சேராரெஃ'

'தவஹுஷ்யாம் ஹவதீம் ஸூயம் க்வெதாவ்யுஹெஷுஃ
 வயசிஹ ஹணாசிஃ ஸூஹம்ஹராஃ'

'தவஸ்யுஸூரீஸம் ஸூயஸதி கசெமெ சேஹவஹம்'

என்கிற பட்டர் வாக்யங்களும், இன்னும் இதுபோன்ற வாக்யங்
 களுந்தான். இந்தவாக்யங்களால் பகவானுக்கு ஸ்ருஷ்டியாதி
 கார்யங்களில் லக்ஷ்மீபராதிநதையும், அவளுடைய ஈக்ஷணத்தி
 னால் அநுக்ரஹமும், சில காரணங்களால் அவளுக்கு ஆதிக்கமும்,
 அவளாலேயே மங்களத்வமும் உண்டாகிறதாய் ஏற்படுகிறது.
 இது யுத்தமா?

இந்த ஆக்ஷேபம் சரியல்ல. இந்த வாக்யங்கள் லக்ஷ்மியி
 டத்தில் பகவானுக்கு இருக்கும் ப்ரோமாதிசயத்தைத் தெரிவிக்க
 கின்றன. லௌகிக தம்பதிகளைப்போல் இந்த ஆதி தம்பதிகளுக்கும்
 பரஸ்பரம் ஏற்பட்டிருக்கும் வால்ஸ்ப்யத்தைக் காட்ட, ஆழ்வான்
 முதலான ஆசார்யர்கள் கொஞ்சம் அத்யுக்தியாக வாக்யங்களை
 ப்ரிரயோகித்திருக்கிறார்கள் என்று கொள்ளவேணுமே யொழிய,

ஸ்திரமான இதரப்பிரமாணங்களுக்கு விரோதமாய் நிர்த்தாரணம் பண்ணினார்களென்று சொல்வது யுத்தமல்ல. பகவானுக்குப் பத்ரீ ஸ்வதஸ்ஸித்தமான விசேஷணமாகையால் அவளால் அவருக்கு உத்கர்ஷமும் மாங்கன்யமும் சொன்னது அவர் பெருமையையே பங்க்யந்தரமாய்ச் சொன்னதாகுமே யல்லாமல், அவருக்கு ஒரு தோஷத்தையும் உண்டு பண்ணாது. இந்தப் பரிஹாரத்தை ஸ்ரீ திகமாந்த மஹாதேசிகள் அனுக்ரஹித்து, “வனவபோஷு ஶ்ரணீ காந்யூந்யூவி காநிலிசு ஶூ-தீவாக்யூமி ஶூரீணாமா ஶ்வாக்யூநரணா ஶ்வரொயெந ஶூவ்யூமி” என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார். அதாவது, பத்ரீத்வத்தால் பிராட்டிக்கு ஏற்படும் பகவத்ஸெஷத்வம் ப்ராமானிக மாகையால் அதற்கு விருத்தமாகத் தோன்றும் ஆப்தர்களின் வாக்யங்கள் அதற்கு குணமாய் அர்த்தம் பண்ணப் படவேண்டும், என்கிறார். இப்படிச் கொள்ளாத போது ‘ந தஶூஸூலுயிகஸு ஶூஸூதெ’ ‘வனக ஶூலூ ந ஶிதீயொஶூ ஶூலூ’ முதலான ப்ரமாணங்கள் விரோ திக்கும். இன்னும் பிராட்டியின் ஸ்வரூப குண விபவங்களில் உண் டாகும் சோத்யங்களை ஸ்லோக வ்யாக்யானங்களின் முடிவில் அது வதித்துப் பரிஹரிப்போம்.

விஷ்ணுதாஸன்.

வேதாந்த தீபிகை

சந்தாதாரர்களுக்கு அறிக்கை.

இந்தப் பத்ரீகையின் நாளது ஶ்ரூத்திய சந்தாத் தொகையை இதுவரையிலும் செலுத்தாதவர்கள் ஶூ தொகையை க்ருபைசெய்து மாணேஜர் விலாஸத்துக் குத் தாமதமின்றி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. அடுத்த ஶ்ரீகையை வி. பி. மூலமாய் அனுப்பும்படி எழுதினால் அப்படியே செய் யப்படும்.

ஸ்ரீ:

ருதுமதி விவாஹம்.

சென்ற ஆடியீர் ஸஞ்சிகையில் அச்சிட்டிருந்த அபராக்கர்மதம் என்ற விஷயத்தின் கடைசியில், 'அவர்களதமதியை அபேக்ஷிக்க வேண்டுவதில்லை' என்பதற்குப்பிந்தி அடியிற்கண்டபடி அபராக்கர் வ்யாக்யாந்தத்தில் இருக்கின்றது. அதன் அர்த்தத்தில் பின்னா பிப்ராயங்களைக்காட்டி இந்த ஸஞ்சிகையில் பிந்தி இரண்டு கடிதங்கள் அச்சிட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பாகத்தை 'ஓர் ஆஸ்திகர்' சேர்த்து மொழிபெயர்க்காததினால், அதன் விபரம் பத்திரிகை ஸஹ்ருத்துக்கள் அறிய, அந்த ப்ரகரணத்தின் முடிவுவரையிலும் மூலத்தையும், நாமறிந்தவரையில் சரியான தமிழ்ப் பிரதியையும் இங்கு அச்சிடுகிறோம்.

யஜாஹ வொயாயநம்—

'சு்ரீணி வஷ டாணு து-சீக் காண்டக்ஷத விதுஸாஸநம் ।
 ததஸு து-யெ-வஷெ- து-விண்டெத ஸஜுஸம் வகிம் ॥
 சுவிஜுரோநெ ஸஜுஸெ ம-ணஹ்நிவி வு-ஜெச ॥'

ஸஜுஸெரா ம-ணவாநு । ய-து விஹ-நொகூம்—

'ஃதி-துய சிவாடுஸெவ சுநரா சுய-ராச ஸயம்வரம்' ॥
 உதி । தஹ்வைரதாஹ ஸதி ஜுஷ்வர' ।
 தஜுராஹ து வஷெ-துய-சிவாஸநீயம் ॥

சுது சிநம்—

'சுமகாரம் நாஜீத விதுரம் சுநரா ஸயம்வரா ।
 சிரதூகம் ஜாதூத-து வா ஸெயம் ஸுராஜி தம் ஹரெச ॥'

ஸ்ரீ:

ஸுபாஷிதமாஸ.

(தொடர்ச்சி.)

வமௌ கதக வுக்ஷஸ்ய யஜ்யெவௌ வுலாஹகம் ।

ந நாசீஹணாஹேவ தஸ்ய வாரி ஶுரவீஶி ॥ ௬॥

தேத்தாங்கொட்டையைத்தேய்த்து ஜலத்தில் கலந்தால் சிலகாலத்துக்குள் அது நன்றாய் தெளிந்துவிடுமென்பது வாஸ்தவமே. ஆகிலும் அப்படிச் செய்யாமல் அந்தக்கொட்டையின் பெயரை வெகு பக்தியாய் அந்தஜலத்துக்கு அபிமந்த்ரணம் மாத்ரம் எவ்வளவுகாலம் செய்தாலும் அதுதெளியுமா? அது போல், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வர்ணத்துக்கும் ஆச்ரமத்துக்கும் உரித்தான அதுஷ்டாநங்களைச் செய்தால் மாத்ரம் அவர்களுக்குச் சரீரம் சுத்தமாகி ஜ்ஞாநம் சிறக்குமேயொழிய, கேவலம் உயர்ந்த வர்ணாச்ரமங்களின் அடையாளங்களைத் தரிப்பதாலே அவர்கள் மேன்மையடையார்கள்.

• 3லீநொஶி ௨ஜஹ வரொஶ்யுயிகம் ஹவறாஹரஹொ
ஶி । ஜீவந ஶாந ௨ஹாஶ்யொ வந ஹ வ லீஶ்ராவறாஶுதா
ஶேதி ॥ ௭॥

ஒருவன் எவ்வளவு துஷ்டசாரிந்ர முள்ளவனானாலும், எவ்வளவு கர்வத்துடன் கர்ஜிப்பவனானாலும், ப்ரதிக்ஷணம் மாறுதலடையும் சித்தவ்ருத்தியுள்ளவனானாலும், இதர்களின் பிழைப்புக்குத் தகுந்த த்ரவ்யம் கொடுப்பவனானால், அவனை உலகம் எல்லாம் சூழ்ந்து புகழும். இதற்கு மேகந்தை உதாஹரணமாகக் கொள்ளலாம். இது கறுத்தும், கர்ஜித்துக்கொண்டும், சபலை பென்னும் மின்னல் நிறைந்த சரீரத்தை யுள்ளதாயிருந்தும் மழையை (ஜீவந்தை) த்தரும் குணமிருப்பதால் எல்லாராலும் ப்ரியத்துடன் பார்க்கப்படுகிறது. (இது கபீஸ்தலம் ரேங்காசாரியர் ஸ்வாம் ஸுபாஷிதம்.)

நிஜீயதௌ ஹொஹந ந ஹி திரஹ்யுதொ ஹாஹரஹி

ஶுரவ ஹ்யுயதௌ ஹிரஹ வரஹுதஃ கிரஹ ஶுரஹி ।

ஹயம் ஶுரீதௌ ஹொஹிஸொ ந வமௌ ஹொஹீதி க்ஷிதிஃ

ஶுரஹ்யுயதௌ ஶுரஹிஃ க்யய கிம் நஹிஃ க்ஷுஹி ॥ ௮ ॥

குணகுணங்களை அறியச்சக்தியில்வாத மூடர்களின் அபிப்ராயங்கள் எவ்வீதமானாலும், அவை மதிக்கத்தகுந்தவைகளல்ல. அவர்கள் புகழும் நிர்தையும் இரண்டும் ப்ரயோஜந மற்றவைகள். இதற்குத் த்ருஷ்டாந்தங்கள் பல சொல்லலாம். ஒருவன் ஸூர்யனிடத்தில் த்வேஷத்தினால் அவரைப்பார்ப்பதில்லை யென்று கண்களை மூடிக்கொண்டாலும், ஸூர்யன் உலகத்துக்கு மறைக்கப்படுவாரோ? எவருக்கும் இனிமையான குரலையுள்ள குயிலின் சப்தத்தில் அவமதியைப் பாராட்டி ஒருவன் தன் காதுகளை யடைத்துக்கொண்டால், அந்தக்குயில் காக்கையாகிவிடுமோ? விளையாட்டில் தன்னைச்சுற்றிக் கொள்ளும் அறிவிலிகள் உலகம் சுழல்வதாய் தப்பெண்ணங்கொண்டால், அதுபற்றி உலகம் சுழலுமோ? வெறிகொண்டவொருவன் ஆகாயத்தை அடித்து நொறுக்குவதாய்த்தன் முஷ்டிகளால் முயன்றால், ஆகாயத்துக்கு ஏதாவது கலக்கமுண்டாகுமோ? 'மல ஜிஜ்ஞாஸாநெஷ உபநததய சிராஷி வ.தி ஜய:' என்பதுபோல், யநாவஸ்திதமான வஸ்துஸ்வபாவங்களும் தத்வங்களும், ஆக்ரஹத்துடன் மந்தமதிகள் செய்யும் க்ஷோபங்களினால், மாறுதலடையா.

ஸநா நாவிக யொரணீ நிவதிதா ஜெஜ்யஜமம் க்ஷேவிணீ, வ்யாஃ வவபுத டிபுரொ ஜயயரெ ஸநஸு தாரா வயஃ | ஹொ ஹொ சாரூத டிபுரொ ஜயநியிஃ ஜீணயுய நௌரடிமஃ, தாங்க்ம் ஜீய வா தடம் மயீய வா ஹஸ்தே த்வா டெஸு தயம் ||

கூ.

ஸம்ஸாரத்தில் துக்கப்பட்டு உதவியற்றவர்களாய் உய்யும்வகை யறியாமல் தபிக்கிறவர்கள் பகவானைச் சரணமடைவதை யல்லாமல் வேறுகதி யற்றவர்கள். அவர் கருணைகூர்ந்து கடைத்தேறச்செய்தாலொழிய வேறுமார்க்கமில்லை. தன் முயற்சியாலேயே பிழைப்பதென்பது சாத்தியமில்லை. இந்த அர்த்தத்தை ஓர் கவி அந்யாபதேசமாய் ஓர் ஓடக்காரன் சொல்வதுபோலப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 'ஓ மாருதமே, நடுக்கடலில் அகப்பட்டிருக்கும் என் ஓடத்துக்கு வந்திருக்கும் ஆபத்துகளைக்கேளும். வழக்கமாய் ஓடம் செல்லும்வழி மறைந்து விட்டது; ஓடத்தைத்தள்ளத் துடிப்பும் கடலில் கை நழுவி விழுந்துவிட்டது. போகும்வழியில் மலைகள் நெருங்கி இருக்கின்றன. ஆகாயம் மேகங்களால் நிறைந்து இருண்டிருப்பதால், நட்சத்திரங்களும் மறைந்துவிட்டன. கரையும் கண்களுக்கு எட்டினவரையில் காணப்படவில்லை. இந்தவஸ்திதியில் ஓடமும் உடைந்து தண்ணீர்கொண்டுவருகிறது. இந்த ஆபத்துகளில் இருக்கும் படகைக் கவிழ்க்கவும் ம்ருதுவாய் கரையில் சேர்க்கவும் உமக்குத்திறமை உண்டு. நீர் இதை நல்லவழிக்குக்கொண்டுவரக் கருணைகூரவேண்டும்', என்கிறார்.

[கடிதங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு அறிக்கை.—கடிதங்கள் எழுதுகிறவர்களின் அபிப்பிராயங்களுக்குப் பத்ராதிபர் உத்தரவாதமில்லை. கடிதங்கள் நல்ல காகிதத்தில் ஒருபக்கத்தில் தெளிவாக எழுதப்படவேண்டும். எழுதுகிறவர்கள் பெயரும் விலாஸமும் பத்ராதிபருக்கு வ்யக்தமாய் அறிவிக்கப்படவேண்டும். வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபர்.]

ஸ்ரீ:

கடிதங்கள்.

(1)

ருதுமதீ விவாஹம்.

சென்ற வருஷம் பங்குனி மாலத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்தேறிய பரிஷத்தில் விசாரிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் ஒன்றாகிய ருதுமதீ விவாஹத்தைப்பற்றிச் சிலமாதங்களாய் இம்மாதாந்தரப் பத்ரிகையில் சில உபந்யாஸங்கள் ப்ரசரமாகி வருகின்றன.

அவ்வுபந்யாஸங்கள், காஞ்சிபுரம் பரிஷத்தில் ஏற்பட்ட நான்கு விதமான அபிப்பிராயங்களில் மூன்றுவிதமான அபிப்பிராயங்களைக் கண்டித்தும், ஒருவித அபிப்பிராயத்தைப் போஷித்தும் வருவனபோல் காணப்படுகின்றன. ஆனால் கண்டிக்கப்படும் பக்ஷங்களுக்கு ஏற்பட்ட ப்ரமாணங்களைப் பாதிக்கும் யுக்திகள் ஒன்றும் எழுதப்படவில்லை. மேற்படி பரிஷத்தில் ஏற்பட்ட அபிப்பிராய பேதங்களும், அவைகளின் ப்ரமாணங்களுமாவன.

(1) கர்யகைகளுக்கு ருதுவான பிறகு விவாஹம் செய்வதுதான் ஸாஸ்த்ரீயம். இதற்கு ப்ரமாணங்கள் :—முதலாவது, மந்தீர லிங்கங்கள். அதாவது விவாஹவிதியில் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கும் மந்திரங்களின் ஆர்த்தங்களை விசாரிக்குமளவில், அவைகள் ஆக் கர்யகை யுவதியாயிருக்க வேண்டுமென்று ஜ்ஞாபிக்கின்றன. இந்த மந்திரார்த்த லாமார்த்தியத்தைச் சாஸ்திரங்களில் மந்த்ரலிங்கங்களென்று வ்யவஹரிப்பது வழக்கம். இந்த வைதிக லிங்கங்கள் ஸ்மிருதிகளைவிட ப்ரபலப் பிரமாணங்களென்று பட்ட குமாரிலர் தந்தீரவார்த்திகத்திற் சொல்லி யிருக்கிறார்.

இரண்டாவது: விவாஹத்தின் நான்காவது இராத்திரியில் விவாஹாங்கமான ஸமாவேசநம் முதலிய சப்தங்களால் ஸம்போகத்தை விதிக்கும் போதாயநாதி க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்கள்.

(2) கம்பகைளுக்கு கர்ப்பாஷ்டமம் முதல் ருதுவாகும் முன்வரையில் விவாஹம் செய்வது முக்கியம். எந்தக் காரணத்தாலாவது அந்த முக்கிய காலத்தில் விவாஹம் நடவாவிடில் ருதுவானபின் நான்கு வருஷம் வரையில் கௌணகாலம். இதற்கு மஹாதிஹ்மருதி வசநங்களே பிரமாணம்.

(3) ருதுவானபிறகு நான்கு வருஷங்கள் வரையில் விவாஹஞ்செய்வது ஆபத்தகல்பம். அதற்குப் பிரமாணங்கள் இரண்டாவது அபிப்பிராயக்காரர்கள் சொல்லிய ஹ்மருதி வசநங்கள் தான்.

(4) ஸம்வர்த்தாதி ஹ்மருதிகளில் ருதுமதீ விவாஹம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ருதுவாகும் முன்னமேதான் கன்னிகைகளுக்கு விவாஹம்செய்யவேண்டும். இரண்டு மூன்று பக்ஷக்காரர்கள் சொல்லிய ஸஹ்யநஹ்மரூப வசநங்கள் பராசரஸ்மிருதிக்கு விருத்தமாக விருப்பதால் யுகாந்தரவிஷயங்களென்று ஒதுக்கிவிடவேண்டும். முதல் பக்ஷக்காரர்கள் சொல்லும் ஸ்ருதிலிங்கங்கள் ஸ்மிருதிகளுக்கு விருத்தமாக விருப்பதால் ஆதரிக்கத்தக்கவையல்ல. இதற்குப் பிரமாண வாக்கியங்களெல்லாம் காஞ்சீபுரம் பரிஷத்தாக் கம்மிட்டியாரால் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் புஷ்தகத்தைப்பார்க்க விஸ்தமாகும்.

அப்படிக்கல்லாமல் தற்காலமிருக்கும் லோகாசாரத்திலுள்ள சரத்தாதி சயத்தை மாத்திரம் முன்னிட்டு, சில நிஷேத வசநங்களை மாத்திரம் வரைந்து, ஜனங்களை வ்யாமோஹிக்கச்செய்து பரிஷத்தில் அபிப்பிராயம் கொடுத்தவர்களை அப்பிராமாணிகர்க ளென்றாவது நாவ்ஸ்திகர்க ளென்றாவது எண்ணும்படி குறிப்பிப்பது எப்படி உசிதமாகும்?

ஆகையால் உபந்யாலிகளாகிய வித்வான்களின் அபிப்பிராயத்தை நன்காராய்ந்து கால தேச வைஷ்ணயத்தினால் ஜனங்களுக்கு உண்டாயிருக்கும் கஷ்டநிஷ்டரேங்கனையும் தற்காலத்திலாசாரம் எவ்வாறு நடந்துவருகிறதென்பதையும் பர்யாலோசித்து தத்வார்த்தத்தை விளக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

இதுநிற்க, சென்ற ஆடி மாவத்தில் பிரசுரமான ஸூட்சிகையில் அபராரக்கர் மதமென்று தலைப்பெயரும் ஆஹ்திகரென்னும் கையொப்பமுமுள்ள ஓர் உபந்யாவம் காணப்படுகிறது. அவ்வுபந்நியாவத்தில் பெண்களுக்கு ருதுவாகு முன்னமே விவாஹம் செய்வது தான் அபராரக்க தேவருடைய அபிப்பிராயமென்கிற தாத்பரியமடங்கி யிருக்கிறதாய்த் தோன்றுகிறது. அந்தக் கிரந்தத்தில் விவாஹ காலத்தைப்பற்றிச் சொல்லிய ப்ரகாணத்தை முற்றிலும்

பார்க்கும்பொழுது ஆவ்ந்திகர் கூறியபடி ருதுவாகு முன்தான் கர்யகைகளுக்கு விவாஹம் பிரசவ்ந்தமென்று ஏற்பட்டாலும், ருதுவானபிறகும் நான்கு வருஷம் வரையில் விவாஹம் செய்யலாமென்று காணப்படுகிறது.

அஃது எப்படி யென்றால் :-

ஸூ || ௨௫ || கூலாவெ ஊதூணாஃ கூநூ கூயூதூயம்
வஸ | யாஜு, 1 - 64. | (வ்யூவ்யூநம்) ஊதூணாஃ - விதூநீ
நாஃ, கூலாவெ ஸ்யரெவ கூநூ ௨௫ - ௨௫நாஹுஃ ஸவணு
௩-தூஷ்டவணுஃ வா வாதிதூஜி லொஷரஹிதவாஃ ஹதூ
ரஃ கூயூசு | ணதஹு வூரூரெஜா ஊடூநாசு | ஊரெஷ்ட
தூதவிநு விதூஜிஷு ஸதூவி ஸ்யரெவ கூநூவரஃ கூ
யூசு | ந விதூஜி ஸாஸந ரெவகூசுத | யஊஹ வெயா
யநஃ | தூணி வஷூராணுதூரீக் காஃகூசுத விதூஸா
ஸந | ததூதூயெதூ வரெஷ்டதூ விநெதூ ஸஊஸஃவதீ ||
கவிஊரெம ஸஊஸெ ௨-ணஹீந ரெவி ஸூயெசு || ஸஊ
ஸூர ௨-ணவாநு | யதூ விஷூநெநாஃ - ஃதூதூய ௩-வா
ரெஸூவ கூநூகூயூதூயவரஃ - ஊதீ, தசு ௨-ணவஊரூ
லெ ஸதீ ஊஷ்டவ்யு | தஊரலெதூ வஷூதூய ௩-வாஸநீய

இந்த வாக்யங்களால் 'பிதாமுதவிய ஊதூக்கள் ஒருவருமில்லாவிடில் கர்யகை தானாகவே சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய குணங்கள் பொருந்திய ஓர் வரண ருதுவாகு முன் வரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிதாமுதவிய ஊதூக்களிருப்பாராயின் ருதுவாகி மூன்று வருஷம் வரையிலும் அவர்களுடைய தாநத்தை எதிர்பார்க்கவேண்டும். அதற்குள்ளவர்கள் தானம் செய்யாவிடின் நான்காவது வருஷத்தில் அவர்களனுமதியை எதிர்பாராமலே சாஸ்திரோத்த குணங்கள் பொருந்திய ஓர்வரணைத் தானாகவே வரித்துக்கொள்ளவேண்டும். குணவான் கிடைக்காவிடில், குணமில்லாதவனயாவது வரித்து விடவேண்டும். ஒருவரமயம் உத்தமகுணங்களைடைய வரன் கிடைத்தால் மூன்று ருதுகாலம் வரையில் பிதாவினுடைய தாநத்தை எதிர்பார்த்து, அவர் தாநம் செய்யாவிடின், தானேவரித்துக் கொள்ளலாம். குணமுள்ளவரன் கிடைக்காவிடின் மூன்று வருஷம் வரையில் எதிர்பார்த்தே தீரவேண்டும்' என்னும் அர்த்தம் விஸதமாய் ஏற்படுகிறதல்லவா?

வேதாந்த தீபிகை.

தவிரவும், மஜ்ஜிமநிகாயை ஓர் அடியாக - என்கிற மூலவசனத்திற் கு, பிதா முதலியோர் இல்லாவிடில் கன்னிகை ருதுவாகும் முன் குணவாண வரணத்தேடி வரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வ்யாக்கியாநர் செய்து விட்டுப் பிறகு போதாயனாதி வசனங்களினால் நான்கு வருஷம் வரையில் விவாஹகால முண்டென்று நிரூபித்திருப்பது அபரார்க்க தேவரைத்தவிர வேறு யாரப்பிராயமென்று கொள்ளலாம். இப்படிக்கிருக்க இந்த பிரகரணத்தின் முன்பாகத்திலுள்ள சில வசனங்களை மாத்திர முதாஹரித்து, கர்யகைகளுக்கு ருதுவாகுமுன் விவாஹம்செய்வது மாத்திரந்தான் அபரார்க்கமதமென்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தமா வென்பதை ஆஸ்திகரே கொஞ்சம் நிதானத்துடன் யோசிக்கவேண்டியதில்லையா? தவிரவும் ஆஸ்திகர் அபிப்பிராயத்திற்கு அவர் உதாஹரித்த வசநமே விரோதமல்லவா? எப்படியெனில், நாரஹி - கூறாநகத - ஓ - வெகஷத வாய்யவெஷ்யா நிவெஷ்யேஸி ந வெஷ்ய ஸூஷ்ய - ஸூ - ஹவெஷ்ய தெஷ்ய - ஹவெஷ்ய

ணஹலி ஸூஸிஃ || இந்த வசநமாஸ்திகரால் உதாஹரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதனர்த்தம்: கன்னிகை தான் ருதுவானதை உபேக்ஷிக்கலாகாது. பிதாமுதலியோருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும். அவர்கள் சரியான வரணத்தேடிக்கொடுக்காவிடில் கர்ப்பவதம்செய்த தோஷத்தை யடைகிறார்கள், என்பது. இந்த வசநமே ருதுவான பிறகும் கர்யகைக்கு விவாஹகால முண்டென்பதற்குப் பிரமாணமாகவில்லையா? ஆகையால் இந்தப் பிரகரணத்தை ஆறுபூர்வியாக விசாரிக்குமளவில் ஆஸ்திக ருதாஹரித்த - 'வித - ம - ஜ - ஹவெஷ்யா - க - ய - ஹவெஷ்ய - தா - வர - யே - ஸ - கூ - ஹ - ஹவெஷ்ய - ஹவெஷ்ய - ஹவெஷ்ய' || என்கிற காரணவசனமும், 'ய - ஹவெஷ்ய - தா - வர - யே - ஸ - கூ - ஹ - ஹவெஷ்ய - ஹவெஷ்ய - ஹவெஷ்ய' || 'என்கிற ஹம்வர்த்த வசநமும் குணவாண வரன் கிடைத்திருந்தும் ருதுவாகும் முன் தானம் செய்யப்படாத கன்னிகையின் விஷயத்திலும், எவ்வளவு அனுப்பத்தியிருந்தாலும் ருதுவுக்குப்பின் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷம் விவாகம் செய்யப்படாத கன்னிகையின் விஷயத்திலும், அந்தக் கன்னிகையை விவாஹம்செய்த வரன் விஷயத்திலும் சரிதார்த்தமாக வேண்டுமென்பது சரியாயல்லவா? இந்த விஷயங்களில் ஆஸ்திகர் அபரார்க்கமதமென்பது என்ன அபிப்பிராய முள்ளதென்று எண்ணியிருக்கிறார் என்று அவருந்நியாஸத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. அதையடுத்த ஸூத்ரிகையில் விவரிப்பாரானால் உலகத்தாருக்கு மிகுந்த உபகாரமாயிருக்கும்.

ஸ்மார்த்த தத்வ விமர்சி.

(2)

இந்த ஸஞ்சிகையில் ருதுமதி விவாஹவிஷயமாய் 'ஸ்மார்த்த தத்வ விமர்சி' எழுதி யிருக்கும் விசித்ததைப் பத்ராதிபர் க்ருபையால் நான் முந்திப்பார்த்தேன். அதில் அபரார்க்கர் மதவிஷயமாய் நான் தமிழில் எழுதி யிருந்ததைப்பற்றின ஆக்ஷேபத்தைப்பற்றி மாத்ரம் இங்கு ஸுமாதானம் எழு துகிறேன். காஞ்சிபுரம் பரிஷத்தின் நிர்ணய விஷயமான புஸ்தகம் இன் னும் கிடைக்காததினால் அதன்விஷயமான ப்ரத்யுத்தரம் இப்பொழுதுசொ ல்லக்கூடவில்லை. விசித்தத்தில் கண்ட 4-பக்ஷங்களில், அல்லது முதல் மூன்று பக்ஷங்களில் 'தத்வ விமர்சி' க்கு அபிமதமானது எதுவென்று கடிதத்தி னால் தெரியவில்லை. அதை விஸ்தமாய் அறிவித்து, அதன் ஸாதகப்ரமாணங் களைக் கொஞ்சம் விரிவாய் எழுதினால், மீமாம்ஸகர்களும், இதரபண்டிதர் களும் அந்தப்பக்ஷத்தின் ஸாதாத்வத்தை விசாரிக்க முடியும். ஸ்தூலமாய் 4-வது பக்ஷத்தார்கள் மற்றப் பக்ஷங்களுக்குச்சொல்லும் ஆக்ஷேபங்களை 'தத்வ விமர்சி' அவர்களே சொல்லியிருப்பதால், அதைத் திரும்பவும் சொல்வது அநாவசியம்.

இதுநிற்க, 'தத்வ விமர்சி' எழுதி யிருப்பதில், 'அபரார்க்கருடைய விவாஹப்ரகாணத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, ஆஸ்தீகர் கூறியபடி ருது வாசுமுன்தான் கண்ணிகைகளுக்கு விவாஹம் ப்ரசஸ்தமென்று ஏற்பட்டா லும், ருதுவானபிறகும் நான்கு வருஷம் வரையில் விவாஹம் செய்யலா மென்று காணப்படுகிறது' என்று கண்டிருக்கிறது. மேற்படி கடிதத்தில், எடுத்தெழுதிய அபார்க்கவசனத்தில், "ஐரெஷு து- தவ்ரிந், விசுரா ழிஷு- ஸுதூவி ஸுயரெவ கூநூவரஃ கூயபூசு | நவிசுரா ழி ஸால நரெவெக்சுத" என்கிற வாக்கியங்களின் அர்த்தம் கவனிக்கப் படவில்லை. இந்த வசனம்வரையில் தமிழில் மொழிபெயர்த்ததற்குக் கார ணம், பிந்தி உதாஹரித்த வசனங்கள் முன்வாக்கியங்களுக்கு விரோதமாயிருப் பதால் மதாந்தரோப்யாஸு மாகவே இருக்கவேணும் என்கிற எண்ணத் தினால்தான். "வந தஹு வுராஹுஜெஹு ஶுபூநாசு | ஐரெஷு து- தவ்ரிந்" என்கிற வாக்கியசாலியையும் துஸ்பத்தினால் ஏற்படும் பக்ஷ வ்யாவ்ருத்தி ஸ்வாரஸ்யத்தையும் பார்த்தால் ரஜ: ப்ராதூர்ப்பாவம் முதலே கண்ணிகைக்கு ஸ்வயம்வர ஸ்வாதந்தரியத்தை அபரார்க்கர் ஒப்புக்கொண்ட தாகத் தோன்றுகிறது. அப்படிக்கில்லாவிட்டால், "ஐரெஷு <வி தவ்ரிந் வஷுபூசுயம் யாவசு கூநூ விசுரா ழி ஸால நரெவெக்சுத |

தயா உ வொயாயநஃ” என்று எழுதி இருக்கலாம். அவங்குசிதமாய்
‘நவித்ராஜி ஸாஸந ஶிவெக்ஷைத்’ என்றிருப்பதாலும், அதை
அபராக்கர் வ்யக்தமாய்த்தானே ஸங்கோசம்செய்து வாக்யம் ரசனைசெய்
யாதிருப்பதாலும், போதாயந, விஷ்ணுவசநங்கள் மதாந்தரோபந்யாஸந்
கள் என்றும், ‘தஜௌலெ து வஷ்டுத்ரய ஶ்வாஸநீயம்’ என்
பதும் அந்தமதத்தில் வ்யாக்யாநமென்றும் கொள்ளுவதில் அநௌசித்யம்
தெரியவில்லை. அபராக்கர் பிந்தி உதாஹரித்திருக்கும் மறுவசனமாகிய,
“வித்ரே ந ஶுஜ்ஜாஹுஃ து கந்யா ஶுத-ஶீஃ ஹநஃ | ஸஹி
ஸூர்ஜா ஶுகிராஜே ஶுத-ஶுநாஃ ஶுதிரொயநாஃ” என்கிற
வசனத்தில், ‘ஶுத-ஶீஃ’ என்கிற பதத்திலும் ஸங்கோசம்செய்ய யாதொரு
ப்ரமாணமும் தெரியவில்லை. ருதுப்ரதிரோதனம் என்னும் தோஷம் விவா
ஹம் செய்துவைக்காத பிதாவுக்கு ருதுவாய் மூன்று வருஷம் வரையிலும்
அதற்குப்பிந்தியும் ஸமாநம். போதாயந வசநம் உதாஹரித்த மாத்ரத்தால்
அதை வ்யாக்யாதா அப்புபகமம் செய்ததாய் எண்ணினால், பிந்தி நியோகவிதி
யை வ்யாக்யாநம் செய்யும் காலத்தில் அதை ஸ்வ வாக்யத்தால் நிஷேதிக்காத
அபராக்கர், அதையும் இந்தக்காலத்துக்கு அர்ஹமாய் ஒப்புக்கொண்டதாய்
ஆகும். அங்கே ப்ருஹஸ்பதியின் நிஷேதவசனங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்
கின்றனவென்றால், இங்கும் முதலிலேயே காஸ்யப, ஸம்வர்த்தாதி வ்யக்த
நிஷேத வசனங்களிருப்பதால் அதுவும் பரத்யுக்தம். இதனால் போதாயநாதி
வசநம் ப்ரமாணமில்லையென்று சொன்னதல்ல. பராசரஹம்ருதிக்கு விருத்
தமா யிருப்பதால் யுகாந்தர விஷயமென்கிற நிர்வாஹமே யுத்தமென்று
தோன்றுகிறது. போதாயநவசநம் அபராக்கருக்கு அபிமதமென்னும் பக்ஷ
த்தில், போதாயந வசநத்தினால் ருதுவுக்குப்பிறகு கந்யாவிவாஹம் செய்
யலாமென்று ஏற்பட்டாலும், அது ஆபத்கல்ப மென்றும், அதினால், ருது
தர்சநத்தினால் பிதாவுக்கு ஏற்பட்ட தோஷம் நிவாரணமாகவில்லை யென்
றும், கன்யையின் ஸ்வாதந்த்ரியம் ருதுகாலமுதல் உண்டாகி இருக்க,
மூன்றுவருஷம் வரையில் பிதாவினால் நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட வரனை அவள்
வரிக்கவேண்டு மென்றும், பிந்தி அவளுக்குப் பூர்ணஸ்வாதந்த்ரியம் என்
றும் அர்த்தம் உசிதமேயொழிய, ருதுவுக்குப்பின் நடக்கும் விவாஹ ஸம்
ஸ்காரம் அதற்கு முந்தி நடக்கும் ஸம்ஸ்காரம்போல் அநிந்த்யம் என்று அப
ராக்கர் மதமென்று சொல்வது சரியல்ல. ப்ரபல வ்யாதிகளால் அசக்தன
னவன் ச்ராத்ராதிகளை விடுவதுபோல, அதயந்தம் தாரித்ரியாதிகளாலும்
அஸாமர்த்த்யத்தாலும் ஆதாரான பிதா கன்யையை விவாஹம்செய்து கொடு

மேற்சொன்ன வசநங்களை வங்கோசப்படுத்தக்கூடாதென்றும், இதர வசநங்கள் யுகாந்தர விஷயங்களென்று சொல்வதுதான் யுக்தமென்றும் சொல்ல, இந்த வசநங்களையே மூலத்தில் ப்ராயஸ்சித்தகாண்டம் 7 - வது அத்தியாயம் 6-வது 7-வது ஸ்லோகங்களாய் நிபந்தித்திருக்கும் பராஸரர் க்ரந்தமே பர்யாப்தமான ப்ரமாணம். 'வித-மெ-ஹ' என்னும் வசநம் மாநவ மென்று ஸம்நதி மாதவியத்திலிருப்பதால், அதற்கறுகுணமாய் மற்ற மனு வசநங்கள் நயிப்பிக்கப்படவேண்டும்.

ஓர் ஆஸ்திகர்.

(3)

ஓர் ப்ரஸ்நம்.

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

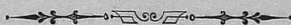
வேதாந்ததீபிகையில் முன் சில வஞ்சிகைகளிலும், சில ஸம்பரதாய க்ரந்தங்களிலும், எழில் திருக்குறையுரியில் அவதரித்த ஸ்ரீ சடகோபனுக்கு 'நம்மாழ்வார்' என்று திருநாமம் உண்டானதற்கு அடியாக ஓர் ஐதிஹ்யம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஆதிவன்சடகோபஜீயர் கண்ணினுண் சிறுந்நாமம்ப அதுஸத்தித்துப்ரார்த்தித்ததின்பேரில், மறைந்திருந்த ஆழ்வார் ஜலத்தில் மிதந்துவந்து ஜீயருக்கு ஸேவை ஸாதித்ததாகவும் ஜீயர் ஆமந்தமடைந்து 'நம்மாழ்வார்' என்று எழுந்தருளப் பண்ணினதாகவும், அதுமுதல் ஆதிப்பிரான் நியமந்தால் 'நம்மாழ்வார்' என்கிற பெயர் வழங்கி வருவதாயும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அதற்கு முந்தி 'நம்மாழ்வார்' என்கிற திருநாமம் ஏற்படவில்லை யென்று சொன்னதாயிற்று. ஆனால், அதற்கு முந்தியே, தூப்புலகுல மணிவிளக்கான ஸ்ரீ தேசிகன், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரத்தில் பரதேவதா பரமார்த்யா திகாரத்தில் "ப்ரபந்ர ஸந்தாந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் 'ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிம்பக் கண்ட சதிர் கண்டேன்' என்றருளிச்செய்தார்" என்றும், வலிஹிவாய ஸொயநாதிகாரத்தில், "உபாயோபேய பரமான வாக்யத்வயத்திலும்" என்று தொடங்கி, "நின்றிருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து என்றும் நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தார்" என்றும், உபகாரஸங்க்ரஹமென்னும் ரஹஸ்யத்தில், "மயர்வற மதிநலம் பெறும்படி அருளப்பட்ட நம்மாழ்வார்" என்றும், இன்னும் அனேக ஸ்தலங்களில் 'நம்மாழ்வார்' என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியால், மேற்சொன்ன ஐதிஹ்யம் எப்படி உபபந்ரமாகும்?

இந்த ஸம்சயத்தைக் கடைக்கித்து வித்வான்களான ஸ்வாமிகள் நிரூபித்தி செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

சின்னமு. ர. ஸ்ரீநிவாஸ பாட்டராசார்யர்.

ஸ்ரீ.

பிரிவுகளின் அறிக்கை.

மதிராஸ் - சைதாப்பேட்டைப் பிரிவு.

சென்ற ஆவணிமீன் 17உ நாயிற்றுக்கிழமை பகல் 4 - மணிக்குத் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் இந்தப்பிரிவின் ஸங்கம் ஒன்று கூடிற்று. பல அங்கத்தினர்களும் இதரர்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீ சேட்லூர் நரவிஹ்மாசாரியர் ஸ்வாமி திருப்பாவையின் 6 - ம் பாட்டாகிய 'புள்ளும் சிலம்பினகாண்' என்பதைப்பற்றி விஸ்தாரமாய் பிரஸங்கித்தார். பிறகு அதே மாஸம் 24உ நாயிற்றுக்கிழமை சாயங்காலம் அந்த ஸ்வாமியே திருப்பாவை 7 - ம் பாட்டாகிய 'ஔசு ஔசென்மெங்கும்' என்பதைப்பற்றி உபந்யாஸம் செய்தார். உபந்யாஸங்கள் வழக்கம்போல் விசேஷமான அர்த்தபுஷ்டி யுள்ளவைகளாயும் ச்ரோதாக்களுக்கு ஆரந்த ஜநகங்களாயு மிருந்தன.

உபந்யாஸ ஸங்கரஹம்.

ஆறம்பாட்டில், வரதாநுஷ்டாந வ்யாஜமாய்க்கினம்பின் சில கோபிகைகள் பகவத் த்யாநத்தில் ஆழ்ந்து உறங்கினவர்கள்போல் கிடக்கும் இதர கோபிகளை எழுப்ப உத்யோகித்தார்கள். இதற்கு நிதாநம், "வநகலூஉஉ ௩ ஹஃஜீ த" என்று ந்யாயமிருப்பதால் தாங்கள்செய்யும் க்ருஷ்ணாபவத்தை யவர்களும் செய்யவேண்டுமென்கிற அபிஸந்திதான். அப்படி எழுப்ப லூர் கோபிகையின் மாளிகைக்குப்போக, அவள் 'பொழுது விடிந்ததோ? க்ருஷ்ண கத மநஸ்கைகளான உங்களுணர்த்தி விடிந்ததற்குக் காரணமல்லவே' என்ன, 'நீபோன்ற பக்தர்கள் ஸம்ஸலேஷத்திலும் விரஹத்திலும் தஞ்சமாய் எண்ணும் பட்சிகள் ஸ்வபாவமாய் விழித்துச் சப்திக்கின்றன' என்றார்கள். 'இதுவு மடையாளமல்ல, உங்களரவம் அவைகளுறக்கத்தையும் பாதித்தது' என்ன, ஆர்த்த த்ராணத்தில் ந்ருதவ்ரதனான பகவானும், தனக்கு ஈடான த்வரையிலையே யென்று தபித்து அறைந்து செலுத்திப்போகும் க்ருடாழ்வான் காவல்கொண்ட கோயிலிலே, பாஞ்ச ஜன்ய த்வரி போல் யுத்தத்துக்கு அழைக்காமல், கைங்கர்ய பரர்களெல்லாரையும் கண்விழிக்கச் செய்யும் சங்க த்வாநம் கேட்கிறதே, உனக்கேன் இவ்வளவு உறக்கமென்றார்கள். இதற்கும் கடுக எழுந்திராதவனைப் பயசங்கையால் கிளப்ப எண்ணங்கொண்டு, பகவான் பேய்முலை நஞ்சுண்டதையும் அவருக்கு ஸகடாஸூரனால் வினைந்த ஆபத்தையும் ஸமரிப்பிக்கிறார்கள். இந்தப் பயங்களும், அவைகள் நிவ்ருத்தி

யானதை உணர்ந்த கோபிகைக்கு ப்ரமேவ்ருத்திக்கும் உறக்கத்துக்குமே காரணமாயின. அதை யறிந்த கோபிகைகள், மதுகைடபாதி ப்ரபல விரோதிகளுள்ள நடுக்கடலில் துயில்கொண்ட ஸாஹஸத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிரூர்கள். அதைக்கேட்ட கோபி, ஸம்பிரமத்தூடன் எழுந்திருந்தால் திருவுள்ளத்தில் கிடக்கும் பகவானுக்கு என்னவருமோ வென்று பயப்பட, உன்னப்போல் உள்ளத்தில் துயிலும் பகவானை வஹிக்கும் யோகிகளும் முரிவர்களும் மெள்ளவெழுந்து 'ஹரி' என்று பல தடவை கூறும் சப்தத்தைக் கேட்கவில்லையோ? பரிவுள்ள நீயும் நிச்சங்கமாய் எழுந்திராய், என்றார்கள்.

ஏழாம்பாட்டில், க்ருஷ்ணாதுபவத்தில் பழையளாயிருந்தும் புதியவள் போல் வர்த்திக்கும் வேறொரு கோபிகையை எழுப்புகிரூர்கள். அவளும், பொழுது விடிந்ததோவென்ன, எங்களரவத்தைக்கேட்கை யன்றிக்கே தாங்களே ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றோடொன்று கலந்து பேசும் பாரத்வாஜபக்ஷிகளின் சப்தம் ஸர்வதிக்கிலும் கேட்கவில்லையோ? என்றார்கள். உஷ: காலத்தில் அவைகளும் கலக்கை உசிதமோ? கலக்கும்போதும் பேசுவது ந்யாயமோ? நானுறங்கினபடியால் கேட்கப் பெற்றிலே னென்ன, போக முற்கூலமாய் ப்ரணயி மேல்விழுந்தால் ஸாஸ்த்ர வஸ்யர்களும் ஒதுங்குவார்களோ? பரஸ்பர நாமக்ரஹணமும் அநுசிதமோ? நீ கேட்டும் கேட்காதவள்போல் நடிக்கிரூய். விடிந்ததற்கு வேறும் அடையாளமுண்டு. இவ்வுரார் அதிகாலையில் வளைகளின் சப்தம் கிளம்ப, க்ருஷ்ணநிஷ்ட மரஸ்கர்களாய்த் தயிர்கடையும் காலத்தில், ஆரந்த பரிதர்களாய் வாஸனையுள்ள புஷ்பமாலைகளையைக் கைவிசையாய்த் தயிர்கடையும் ஓசைகேட்கவில்லையோ? மந்தரபர்வத்தினால் கடல் கடைவதை இந்த ஆரவாரம் ஒத்திருக்க, அதுவும் உன்காநில் படவில்லையோ? அந்தக் கோபிகள் கடையும்போது செய்யும் காரந்வநியும் உன்காநில் ஏறவில்லையோ? உய்யாழிகு ஓஜாஹவஸா உவ்வாஹசு மொஹிஉ ஓரோஓர சாயவெதி' என்கிறபடி தயிர் விழ்கிறவளும் தன்னை மறந்து தயிர் வேணுமோ என்று கூறாமல் கோவிந்தன் வேணுமோ என்று கூப்பிடும் ஊராகையால், தயிர்கடைகிறவர்களும் காரத்துடன் தயிர்கடைந்து எல்லோரையும் எழுப்புகிரூர்களே? நீ உறங்குவதென், என்கிரூர்கள். உண்மையில் உறங்காத கோபி இதைக்கேட்டுக் கொஞ்சம் சீற்ற மடைய நாயகப் பெண்பிள்ளாய், நீயல்லவோ எங்களுக்குத்தலைவி, நீ பிராட்டிக்கு அபர சரீர மானவளன்றோ? நாங்கள் உன் அதிமர்களல்லவோ? என்று அநுநயிக்கிரூர்கள். அவனையுணர்த்தக் கேசவநாமத்தை உச்சரிக்க, அதைக்கேட்டும் த்யாநத்தில் மூழ்கிக் கோபி, தூங்குகிறவள்போல் முட்டாக்கிட்டுக்கொள்ள, அவள் முட்டாக்கைத்தவிர்ந்து அவள் தேஜஸ்சைப் பார்த்து இவள் பெரியபிராட்டியோடு ஒப்பாவாள் என்று நினைத்து மறுபடியும் எழுப்புகிரூர்கள். இதனால் 'வொய்யஜ் வரஹ்' என்கிறபடி பரஸ்பர போதம் பாகவத க்ருத்ய மென்று ஸூசிக்கப் பட்டது.

ஸ்ரீ:

திருப்பாவை - ஸ்லோகங்கள்.

‘புள்ளும்சிலம்பினகாண்’, ‘கீசகீசென்று’ என்கிற பாட்டு களுக்குச் சரியாய்ப் பின்வரும் ஸ்லோகங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸஹாயனெ கயதீஹ வயாஃ ஸவநாஜொ ஶஹாந
வ்யாவீஹகுடகம் ஸுணா விஹமராடீக்ரெதநாமாந ஶய்யாக்ஷி
நிஜ்ஜாஜாஹி வுஜஹிஹி யதொ வ்யாவஹீயைந்தராமம்
வ்யாதஹாஹி ஹரிநிதி திரொ யொமிநாம் ய்யாயதாமம் ॥

வனதெ ஶெவம் ஹஜமஸயநெ அஹநீஜம் ஶஹாஸுள
வரீஅக்ஷெவி வுயிதவிஹவம் வகுதநாஸுந்யவாநாக்ஷி |
வாஜொதெ வக்ஷுடிதஸகடம் ஜாமநெஸுரஹஹநொ
ஜஜொக்ஷாமா ஹரிநிதி வஜம் தாரஜாவத்யுயனெ ॥

கிம் நாரஹுயாஃ ஸுவணவஜவீம் தெ ஸஜீநாக்ஷி வுவுதூம்
ஹாரஜாஜ ஜிஜ கமரவாஸுமஜெஷு வுலாதெ |
கிம்வா ஜெஷு ஜயிஜமஜிஃ ஸுஹுயதெ நொ நிநாஜிஃ
ஸிஜஜஹுஷாரவ நிநிபிதஸு நிணீநாம் வயஹுநாம் ॥

க்ஷாம் ஜாநீநொ ஶஹிதகஹஜெ நாயிகாம் நொ வுதெதவிநு
ஜஹாஃ ஸாவம் வதீஜிஹ வயம் கெஸவம் கீத்யாஜிஃ |
ஜ்ஜாமஹிஷு ஜ்ஜாதஜிவி ஸஜிஷாட்யெததூவாடம்
ஹாஜிஷாஹெத வஜநஸுஷுஜாம் நொஹநெஹிஃ ஸம்விநெஷி ॥

ஸ்ரீ:

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்யஸபையின் மூன்றாவது வருஷத்து மஹாஸங்கம் அடுத்த டிசம்பர் மாஸத்தின் கடையில் வழக்கம் போல் கூட்டப்படும். அதன் இடமும் மற்றவிபரங்களும் பிந்தித் தெரியப்படுத்தப்படும். அந்த ஸங்கம் அவச்யமென்பதும் அது சரிவர நிறைவேறிவர வேண்டியதில் ஸபையின் அங்கத்தினர்கள் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தும், அதைப் பெரிய கார்யமாய் நினைத்து அதுகூலிக்கவேண்டியது எல்லா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் கடமை என்பதைப்பற்றி இந்த ஸமயத்தில் கொஞ்சம் விவரிப்போம். ஸ்ரீ பகவத் ராமாதுஜ வலித்தாந்தம் என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ வலித்தாந்தம் அநாதியாய் ஏற்பட்டுள்ளது. 'நாராயண வரம் ஸ்ரீஹ தக்ஷம் நாராயணம் வரம்' என்கிறது முதலான ஸ்ரீருதிகளும், 'ந லெஹம் கௌரவாசு வரம்', 'விலொஹகாஸாடி-ஹிதம் ஜமததெத்ரவ உ லூதிதம்', 'ஹ்வொ நாரா உதிவொகூஃ.....தெந நாராயணம் லூதிதம்' என்பன முதலான ஸ்ரீருதிகளும் பகவான் நாராயணனே பரதத்வம் என்று முறையிடுகின்றன. இந்த உண்மையை ப்ரதானமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனே ப்ராப்யரென்றும் ப்ராபகரென்றும் நம்பி வர்த்திக்கும் இந்த ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் ஸம்பிரதாயம் வருத்தி ஆகக் கூடியவரையில் ச்ரமப்படவேண்டியது அவச்யமல்லவா? இந்த ஸம்பிரதாய வருத்திதான் ஸ்ரீசிஷ்யஸபைக்கு முதன்மையான உத்தேசம். இந்த உத்தேசத்தை நிறைவேற்ற, வருஷாந்த ஸங்கங்களில் பண்டிதர்களைக்கொண்டு வலித்தாந்த விஷயங்களில் உபந்யாஸங்கள் செய்விக்கப்படுகின்றன. இப்

படிப்பட்ட உபந்யாஸங்கள் பல இடங்களிலும் இடைவிடாமல் நடந்துவரும்படி ஏற்பாடுகள் செய்தால் மிகவும் ஸ்ரீலாக்யமாக விருக்கும். விசேஷமாய்ச் சாஸ்த்ரங்களைக் கஷ்டப்பட்டு அப்யஸித்து ஆசார்யர்களை உபாஸித்து ஸம்பிரதாயார்த்தங்களை நன்கு அறிந்திருக்கும் பல வித்வான்கள் க்ருபையுடன் அல்பஜ்ஞர்களான இதர வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸம்பிரதாயத்தின் ஸ்தூலமான அர்த்தங்களை எடுத்துச்சொல்ல வித்தமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த பிரயோஜனங்களைச் செய்துவைத்து அவர்கள் உபந்யாஸங்களை ஸாதரமாய்க் கேட்டு ஸம்பிரதாயத்தில் ருசி ஜறித்த பிறகு, தந்தம் ஆசார்யர்களை நெருங்கி ஸ-ஓக்ஷ்மார்த்தங்களைக் க்ரமப்படி அறியவேண்டியது மற்றெல்லார்க்கும் ந்யாயமாகும். அப்படியிருக்க அனேகர் நம்முடைய அருமையான வித்தாந்தத்தில் கொஞ்சமேனும் ச்ரத்தையில்லாமல் ஸ்வ கார்யங்களிலேயே வ்யாப்நதர்களாய் இருப்பதைப் பார்க்க நிரம்பவும் துக்ககரமாய் இருக்கிறது. ஐஸ்வர்யத்திலும் ப்ரௌடிமையிலும் புத்தி கூர்மையிலும் இதர ஸம்பிரதாயிகளுக்குப் பின்வாங்காமல், பிரவித்தியுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரபுக்கள் பலபேர்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீணில் செலவு செய்யும் காலத்திலும் த்ரவ்யத்திலும் ஒரு சிறு பாகத்தை இந்தஸபையில் ஸம்பிரதாய வ்ருத்தி என்கிற உத்தேசத்துக்கு உபகாரமாகச் செலவழிப்பார்களாகில், அவர்களும் அவர்கள் மூலமாய் பல ஸாதாரண ஜநங்களும் நன்மை யடைவார்களென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. இந்த ஸம்பிரதாய ப்ரவர்த்தந விஷயத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் தற்காலம் நல்ல பரிச்ரமத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அத்வைத ஸபையார் உந்யாஸங்களைப் பற்றி இந்த ஸஞ்சிகையில் பிந்தி எழுதியிருக்கிறோம். திருப்பதியில் மத்வ ஸம்பிரதாயிகளின் ப்ரபலமான ஸம்மேளந்மும், அவர்கள் வ்யாபாரங்களும், ஆஸ்க்தியும், ச்ரத்தையும் எல்லாரு மறிந்தவிஷயம். சைவ வித்தாந்திகளும் சிலகாலமாய் மிகவும் புகழ்த்தக்க முயற்சியுடன் தங்கள் ஸம்பிரதாயத்தை உபந்யாஸங்களாலும் பத்ரிகைகளாலும் பிரசாரம் செய்து வருவதைப் பார்க்க ஆநந்த மாயிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் நம் மவர்களுக்குத் தகுந்த ச்ரத்தை உண்டாகவேண்டியது அவச்யமென்பதற்கு ஸந்தேகமில்லை. ஸ்ரீ சிஷ்யஸபையார் ப்ரவ்ருத்தி

இந்த விஷயத்தில் பலனைக்கொடுக்க வேண்டுமானால் அதற்கு எல்லாரும் த்ரவ்யத்தினாலும் பரிசீரமத்தினாலும் அநுகூலிக்க வேண்டும். இந்த நகரத்திலும் வெளி நகரங்களிலும் தநிகர்க்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களில் சிலராவது சேர்ந்து நல்ல பண்டிதர்களை முக்யஸ்தலங்களில் உபந்யாஸங்கள் செய்யும் படிக்கு ஏற்பாடு செய்வார்களானால் அது மிகவும் ச்ரேயஸ்கரமான கார்யமாயிருக்கும். அப்படிச் செய்ய அவர்களுக்குத் தோன்று விக்கும்படி பகவானைப் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

மேலும் இந்த ஸம்பிரதாயப் பிரவர்த்தந விஷயத்தில் பத்ரிகைகள் பிரசரிப்பதும் ஒரு முக்யமான மார்க்கம். இந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பல பத்ரிகைகள் ஏற்படுகின்றன. இனி முன் காலங்கள்போல் இதர வ்யாபாரங்களை நிறுத்தி ஸம்பிரதாயார்த்தங்களை அறிய ஆசார்யர்களைத்தேடி பஹுவாய் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் போவார்களென்பது ச்ரமமாய் ஆகிவிட்டது. அப்படி ஆசார்யகளிடத்தில் விச்வாஸத்துடன் போனாலும் ஒரு க்ரந்தத்தையாவது ஆதூர்வியாக அவர்களிடம் க்ரஹித்து அதை அனுஷ்டிக்கக் காலவிளம்பம் ஏற்படுமென்றும் தோன்றவில்லை. இந்த ஸ்திதியில் சில விடுதி காலங்களிலாவது பத்ரிகைமூலமாய் ஸம்பிரதாய விஷயங்களை ஸ்தூலமாய்ப் பார்ப்பதும் அவைகளில் ருசிவுண்டாவதும் அவச்யமென்றே தோன்றுகிறது. இதை உத்தேசித்தே இந்த வேதாந்ததீபிகை சிஷ்யசபையாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடத்திவரப்படுகிறது. இதைச் சரிவர நடத்திவர த்ரவ்யஸகாயம் விசேஷமாய்ச் செய்யவேண்டியதும் அவச்யமென்பதை நாம் விஸ்தரிக்க வேண்டியதில்லை. இது உபயோகமுள்ள ப்ரவ்ருத்தி என்று நிச்சயமாய் எண்ணுகிறவர்கள் இதுவிஷயத்தில் சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பதிலும் மற்றும் த்ரவ்யஸகாயம்செய்வதிலும் ச்ரத்தை வைப்பார்களானால் இது நிரந்தரமாய் நடந்துவரும். இப்படி இந்தப் பத்ரிகைக்கு த்ரவ்யஸகாயம் செய்வதன்னியில் வேறொரு உபகாரமும் அவச்யமாயிருக்கிறது. அதாவது, இந்த ஸம்பிரதாயத்தில் ச்ரத்தையுள்ள பண்டிதர்கள் அடிக்கடி இதற்கு விஷயப்ரதாநம் செய்வார்களானால் அது அவர்களுக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவும் ஆகி பல ஸம்பரதாயிகளுக்கு உபகாரமாகவும் ஆகும். இந்த அம்சத்தில் இந்த பத்ரிகைக்குப் பண்டிதர்கள் செய்யக்கூடிய ஸஹாயம் மிகவும் முக்யமானது. விசேஷமாய்

ஸம்பிரதாய ப்ரவசநத்தில் ஸாமர்த்யமுள்ள வித்வான்கள் இந்த கார்யத்தை உபேக்ஷித்தால், ஸம்பிரதாய ஜ்ஞாநமும் ருசியுயில் லாத இதரர்கள் இது விஷயத்தில் ச்ரத்தை வைப்பார்களென்று எண்ண ந்யாயமில்லை. ஆகையால் விசேஷமாய் பலவறித்தியில்லை யென்கிற காரணத்தால் நம் பண்டிதர்களுக்கு உண்டாயிருக்கும் அவஸாதத்தை ஒருவாறு குறைத்து, இம்மாதிரியான பத்ரிகை களை ஆதரிப்பதும் போஷிப்பதுமான வ்யாபாரத்தில் தங்கள் பரி ச்ரமத்தைக் கொஞ்சம் செலவழிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக் கிறோம்.

சென்ற மாஸத்தில் வித்வான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ. கருங்குளம் க்ருஷ்ணசாஸ்த்ரிகள் ஸ்ரீ சங்கராசார்யருடைய அத்தைத உப தசஸ்லோகி விஷயமாய்த் திருநெல்வேலியில் ந்யாஸங்கள். பத்து உபந்யாஸங்கள் செய்துவந்து, கடைசி உபந்யாஸத்தைச் சென்ற செப்டம்பர் மாஸம் ஏழாந்தேதியில் செய்தார்கள். இந்த உபந்யாஸங்கள் கும்பகோணம் அத்தைத ஸபையாருடைய ஏற்பாட்டின் பேரில் செய்யப்பட்டன. மகாகனம் ஸ்ரீ. ஜஸ்டிஸ் ஸந்தரய்யரவர்களால் இதன் செலவுக்குச் சார்வதமாய் த்ரவ்ய நிக்ஷேபம் செய்யப்பட்டு அதன் வரும்படியைக்கொண்டு இந்த உத்தமமான தர்மம் நடத்துவருகிறது. உபந்யாஸ விஷயங்களாவன: (1) வேதப்ராமாண்யம், (2) தேஹாத்மவாத நிராகரணம், (3) ஜீவ ஸ்வரூப நிரூபணம், (4) தர்மம், (5) அவஸ்தாத்ரயம், (6) ஸாக்ஷி நிரூபணம், (7) ஈஸ்வர தத்வம், (8) உபாஸ்தி, (9) சிஷ்யா சார்ய நிரூபணம், (10) சுத்தப்ரஹ்ம நிரூபணம், என்பவைகள். இந்த விஷயங்களை சாஸ்த்ரிகள் சாஸ்த்ரமறியாதவர்களும் எளிதில் அறியும்படி தெளிவாயும், வாசகதாடியாயும், எல்லாரும் அபிநந்திக்கும்படி உபந்யாஸம் செய்தார்கள். முடிவில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. எ. கிருஷ்ணஸாமி அய்யரவர்கள் ஜஸ்டிஸ் அய்யரவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த பரமோபகாரமான தர்மத்தை ஸ்லாகித்துப்பேசி, அத்தைத சபையாருடைய ச்ரத்தையையும் அவர்கள் செய்துவரும் நன்மைகளையும் வெளியிட்டார். மேலும் அவர்கள் இந்தச் சபைக்கு முன் பண்டிதராயிருந்து இப்போது காலஞ்சென்ற மஹாவித்வானாகிய கணபதிஸாஸ்த்ரிகளின் மிகவும் துக்ககரமான

மரணத்தைப் பற்றியும், அதனால் சபைக்கு நேர்ந்த நஷ்டத்தைப் பற்றியும் எடுத்துப்பேசி, ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ. சுந்தரராமய்யர் அவர்கள் மதவிஷயத்தில் காட்டிவரும் ச்ரத்தையையும், அதனால் உண்டாகும் பெரிய லாபங்களையும் பற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட உபந்யாஸங்கள் அடிக்கடி நடந்து வரவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். ப்ரஹ்மஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸாஸ்த்ரீகளின் உபந்யாஸங்களைச் சேர்த்து ஒரேகர்ந்தமாய் அச்சுப் போட்டால் கேட்டதுபவிக்கச் சந்தர்ப்பப் படாதவர்களுக்கெல்லாம் நிரம்பவும் அநுகூலமாயிருக்கும். அத்வைத ஸபையார் இந்த விஷயத்தில் தகுந்த முயற்சிசெய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

இவைபோன்ற உபந்யாஸங்கள் விசிஷ்டாத்வைதம், த்வைதம் இந்த ஸம்பரதாயங்களிலும் ஏற்பட்டால் அந்தந்த ஸம்பிரதாயிகளுக்கு உபகாரமாயிருக்கு மென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. இதுவிஷயத்தில் நம் மடாதிபதிகள் ச்ரத்தை வைத்தால் ஸ-ஸபமாய் ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். மத்வ ஸபையாரும் அஹோபில மடத்துச் சிஷ்யஸபையாரும் வருஷாந்தங்களில் நடத்திவரும் உபந்யாஸங்கள் இந்த ரீதியை அனுசரித் தவைகளானாலும், அவைகள் போதுமானவைகளல்ல. வித்வான்கள் பாண்டித்யமும் ஜ்ஞாநமும் வீண்போகாமல் அவர்களை ஆதரிப்பதும், விசேஷமாய் மதவிஷயங்களை அறியச் சளகர்யமில்லாதவர்களின் மதச்ரத்தையை வ்ருத்திபண்ணவும் இப்படிப்பட்ட உபந்யாஸங்கள் பலவிடங்களில் நடந்து வரவேண்டியது அவசியம். இந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிக்கிரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் ப்ரமுகர்களான லௌகிக கனவான்களும் ச்ரத்தைவைத்தால் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யலாம்.

சிலகாலமாய் இந்தத்தேசத்தில் ஓர் புதியதான யத்நம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அது என்னவெனில், இந்தத் தேசத்திலுள்ள முப்பதுகோடிக்கு மேற்பட்ட ஜநங்கனும் ஒரேபாஷையை அப்பயவித்தீப்பேசி வரவேணும்மென்றும், அப்படிச்செய்தால் பலபாஷைகளைக் கற்பதில் ச்ரமம் குறைவதுடன் ஆஸேது ஹிமாசலமுள்ள பலஜாதி

யாரும் ஸ-லபமாய் ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்துபேசி தங்கள் அபிப்ராயங்களை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாமென்றும், அதனால் ஐகமத்யம் அதிகமாய் ஏற்பட்டு தேசத்துக்கு சேஷமம் உண்டாகுமென்றும் இந்த பாஷையின் அத்வைதத்தை அதாவது ஏகபாஷாப்ரசாரத்தை விரும்புவோரின் தாத்தப்ரியம். அப்படி யொரே பாஷையில் எல்லாருக்கும் எண்ணமுண்டானால், அதுக்கு யோக்யமர்னபாஷை 'ஹிந்தி' என்னும் பாஷையாகத்தான் இருப்பது உசிதமென்றும் இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த பாஷை வடக்குதேசங்களில் 9 - கோடிக்குமேற்பட்ட ஜநங்களால் பேசப்பட்டிவருகிறது. இந்த ஒருபாஷையை அறிந்தால் இந்தியாதேசம் முழுவதும் ச்ரமயில்லாமல் யாத்ரைகள்செய்து எல்லோருடனும் சம்பாஷிக்கலாம். இதைப்போல் அவ்வளவு ஜாஸ்தி ஜநங்கள்பேசி வருகிறபாஷை வேறொருபாஷையுமில்லை. இதற்கு அடுத்தபடியாக பங்காளிபாஷை யிருந்தபோதிலும் ஹிந்திபாஷையே மேற் சொன்ன பலகாரணங்களால் ஏகபாஷையாக விருக்கத் தகுந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றபாஷைகளையும் அதன் க்ரந்தங்களையும் வீணாக்குவது துக்ககரமான கார்யமாயிருந்தாலும், ஒரேபாஷையை அப்யலித்துப் பழகிவருவதில் உள்ள பலங்களை உத்தேசித்து, நாம் மற்ற பாஷைகளின் ப்ரசாரத்தை நிறுத்தத் துணியத்தான் வேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அபிப்ராயம் ஏதோசில அவிம்ருப்ரியகாரிகளின் அபிப்பிராயமல்ல. பங்களாத்தில் ப்ரசித்தியுடன் ஹைகோர்ட்டி ஜட்ஜாக இருந்த ஸ்ரீ. சாரதா சரண மித்ரர் என்னும் கனவானும், நம்தேசத்தில் மிகப்புகழுடன் பலவிஷயங்களில் எல்லாருக்கும் முதன்மையடைந்து இப்போது காலஞ்சென்ற ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸாமி அய்யரவர்களும் இந்த அபிப்ராயத்துக்குப்பொறுத்த போஷகர்கள். இன்னும் பல புத்தியும் சாமர்த்யமும் ஊக்கமும் உள்ள கற்றறிந்தவர்கள் ஒரேபாஷையாய் எங்கும் அப்பலிப்பது நம்தேசத்துக்கு நிச்சயமாய் ஐகமத்யத்தையும் சேஷமத்தையும் கொடுக்குமென்றும் அதை யுத்தேசித்து மற்றைய அசௌகர்யங்களையும் அந்தந்த சில்லரை பாஷைகளிலுள்ள அபிமாநத்தையும் தூரவைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இப்படிப் பாஷையின் அத்வைதம் நமக்கு வலித்திக்காவிட்டாலும், லிபியின் அத்வைதம் அவசியம் ஏற்படவேணுமென்று

மறுபடி இவர்களே சொல்லுகிறார்கள். பலபாஷைகள் ஒன்றுக் கொன்று நெருங்கின ஸாஜாத்யத்தை அடைந்திருக்கின்றன. ஸம் க்ருத ப்ரசுரங்களாயும் அதிலிருந்து உத்பந்நங்களுமான ஹிந்தி பங்காளி, குஜரத்தி, மராட்டி, முதலான பாஷைகளில் பல ஸம மான பதங்களிருப்பதால் எல்லாத்துக்கும் ஒரே விபியை உபயோகி த்துவந்தால் ஒருபாஷை தெரிந்தவர்கள் ஸுலபமாய் மற்ரொரு பாஷையைக்கற்க ஹேதுவாகும். தமிழ்முதலான தெற்கிலுள்ள பாஷைகள் ஸம்ஸ்க்ருதத்தின் விகாரங்களல்லாவிடினும் ப்ராயேண ஸமஸ்க்ருத ப்ரசுரங்கள்தான். இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரே விபியா யிருப்பது மிகவும் ஸௌகர்யம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த விபி ஹிந்தி, மராட்டிமுதலான பாஷைகளில் இப்போது உபயோ கப்பட்டுவரும் நாகரி அல்லது தேவநாகரி எழுத்தே. இந்தவிபி இப் போது ஸம்ஸ்க்ருதத்துக்கு ஸாதாரணமான விபியாய் ஆகிவிட் டது. க்ரந்தம், தெலுங்கு, முதலானவைகளைவிட தேவநாகரியில் அச்சிட்ட ஸமஸ்க்ருதப் புஸ்தகங்களே இப்போது விசேஷமாய் ப்ரசாரமுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த விபியை ஸார்வதீகமாய் அப்யலித்து அந்தந்தபாஷைகளில் ஏற்படும் க்ர ந்தங்களையும், கடிதங்களையும், மற்ற வ்யவஹாரங்களையும் இந்தவிபி யாலேயே செய்வது உசிதமென்கிறார்கள்.

ஸமீபத்தில் இந்தவிஷயத்தில் ஆர்யஸமாஜமென்னும் ஸங்கத் தார் யந்நத்தில் பேரில் ஒருசபை கூடி கனம்பொருந்திய ஜஸ்டிஸ் ஸதாசிவய்யரவர்கள் அக்ராஸநாதிபதியாயிருந்து இதன் அனு கூல யுத்திகள் விவரிக்கப்பட்டன. ஜட்ஜவர்களும் இந்த ஏகபா ஷாபிரிவிஸூம் பலபேர்களுக்கு முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள அசக்ய மாயிருப்பினும், பொதுகேசுமத்தைக்கருதினால் இது அவச்யமாய்ச் செய்வேண்டிய கார்யந்தானென்றும் பொதுவிபி விஷயத்தில் ரோமகலிபி என்னும் இப்போது வழங்கிவரும் இங்கிலீஷ் விபியே சில அவச்யமான மாறுதல்களுடன் உபயோகப்படுத்த மிகவும் தகுந்ததென்றும் பிரஸங்கித்தார்கள். இந்த இரண்டிவிஷயங்களும், எல்லாரும் தீர்க்கமாய் யோஜிக்கவேண்டியவைகளே. ஒரே ராஜாங் கத்தார் ஆளுகையின்கீழ் இருக்கும் நாமெல்லாரும் ஐகமத்யமடை வது அவச்யமாகையால் அதையுத்தேசித்துப் பாஷையிலும் விபி யிலும் செய்ய யத்தரிக்கும் சீர்திருத்தம் அவச்யமானதே. ஆனால்

வழக்கப்பட்ட பந்தாவிலிருந்து அந்தந்த பாஷாபிமாநிகளைப்பேர்ப்பது ஸாந்யமாவென்றும் அதுவிஷயமாய்ச்செய்யும் பிரயத்நம் ஸபலமாக ஏதாவது ஆஸ்பதமுண்டாவென்றும் புத்திசாலிகள் போஜிக்கவேணும்.

இந்தப்பெயருடன் ஓர் உபந்யாஸம் ஓர் ஆஸ்திகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவரால் அனுப்பப்பட்டு சென்றமாஸத்திய ஸ்ஞ்சிகையில் அச்சிடப்பட்டது. அதைப் பதிரிகை ஸஹ்ருத்துக்கள் நன்றாய்ப் படித்திருப்பார்களென்று நம்புகிறோம். எந்த விஷயங்களிலும் மதபேதங்களுண்டாகி வைஷ்ணவங்கள் முற்றுவது சோகரமான கார்யமே. அவை உண்டாகாமல் சாத்தியப்பட்டவரையில் முயற்சிசெய்வது உத்தமமான கார்யம். ஆனால் ஓகோ அந்நா¹⁵-யி¹⁶ என்கிற ஸாமான்ய ந்யாயம் மதவிஷயத்திலும் பரவிபின்ன பின்னமான அந்தர்மதங்கள் ஒவ்வொரு பெரியமதத்திலும் உண்டாகியிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இவைகளைப்பரிஹரித்து எல்லோரும் ஏகாபிப்ராயமாயிருப்பது மிகவும் ச்லாக்யந்தான். அபிப்ராயபேதங்கள் அரிவார்யங்களானாலும் தத்ப்ரயுக்தமான த்வேஷாதிகள் உண்டாகாமல் எல்லாரும் ஸௌஹார்த்தத்தைப் பாவிப்பது உசிதம். அப்படியில்லாமல் ஒருதிறத்தாருக்கு உத்வேககரமான கார்யத்தை மற்றொருவர் செய்வதும், அவரபிப்ராயங்களை இகழ்ந்துபேசுவதும் முதலான பேதவர்த்தகமான செய்கைகளை நிவர்த்திப்பதே இக்காலங்களில் உசிதமென்று தோன்றுகிறது. இதனால் அவரவர்கள் ஆசார்யர்களிடத்தில் விஸ்வாஸக்குறைவு உண்டாகவேண்டுமென்று சொல்வதாய் எண்ணக்கூடாது.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச்

சிஷ்ய ஸபையின்

நிர்வாஹக கமிட்டியார்.

(1911 - 12.)

- ஸபாத்தியக்கர் :— ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் எம்.ஏ., பி. எல்.,
சென்னை.
- உபஸபாத்தியக்கர் :— ,, வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர் பி.ஏ., டிப்.டி கலெக்டர்.
- காரியநர்ஸி :— ,, வி. ராஜகோபாலாசார்யர் பி.ஏ., பி.எல்., சித்தூர்.
- மற்றவர்கள் :— ,, வி. ராகவாசார்யர் பி.ஏ., பி.எல்., சென்னை.
- ,, ,, எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் பி.ஏ., எல்.டி., சென்னை.
- ,, ,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார் பி.ஏ., எம்.எல்.,
தஞ்சாவூர்.
- ,, ,, எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர், தஞ்சாவூர்.
- ,, ,, எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்., கடலூர்.
- ,, ,, எஸ். டி. க்ருஷ்ணஐயங்கார் பி.ஏ., பி.எல்., மதுரை.
- ,, ,, பி. என். க்ருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார் பி.ஏ., பி.எல்.,
கோயம்புத்தூர்.
- ,, ,, பி. கே. கருடாசார்யர், பி.ஏ., பெங்களூர்.
- ,, ,, டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் எம்.ஏ., டிப்.டி கலெக்டர்.
- ,, ,, எம். ஆர். தேஸிகாசார்யர், திருச்சி.
- ,, ,, எஸ். ஆராவமுது ஐயங்கார், திருக்குடந்தை.
- ,, ,, க்ருஷ்ண ஐயங்கார், கோமல்.
- ,, ,, ஆர். நரவிஹ்மாசார்யர், பி.ஏ., சென்னை.
- ,, ,, பி. டி. சேஷாத்ரியாசார்யர், பாலூர்.
- ,, ,, வி. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், சென்னை.

The VEDANTA DIPIKA.

BUSINESS NOTICE.

All Literary communications, letters for publication etc., should be addressed to The Editor, Vedanta Dipika Office, Mylapore, Madras,

All other communications, changes of address, money orders, etc., should be sent to The Manager, The Vedanta Dipika, Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras.

Subscribers who have not paid their subscriptions for the current year are requested to forward the same to the Manager, at their early convenience.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

ஸ்ரீ

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

(ஸாதாரண ஸூ மாசியீ ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும் கடிதங்கள் அனுப்புவதும், “பத்ராதீபர், வேதாந்ததீபிகை ஆபீஸ், மைலாப்பூர்” என்று மேல்விலாஸு மெழுதி அனுப்பப்படவேண்டும்.

கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸுமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் “மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை, கேசவப்பேருமாள் சன்னிதித் தெரு, மைலாப்பூர்” என்கிற விலாஸத்துக்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

நாள்துறையுத்திய சந்தாதீதோகையை இதுவரையிலும் செலுத்தாதவர்கள் ஷூ-தோகையை தாமதமின்றி வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

பகவத்கீதை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை.

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்திரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ஸ்ட்லாகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரகஷை, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதவை.

1, 2, 3, 4, 5 ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.		
ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6 0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8 0
வருஷச் சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0 0
தபால்கூலி உள்பட	4	12 0

சிந்தாத்ரிபேட்டை வுத் வும்ப்ரதாய வர்த்தநீ,

34 - அக்ரஹாரம்வீதி சிந்தாத்ரிபேட்டை, சேன்னை.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

			ரூ. அ. பை.
1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு-ரங்கநாதா சார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0 2 0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபால ஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது)	0 2 0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஸிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யராற் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0 2 0

வேண்டிமவர்கள் சேன்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதி விதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.